Poštnina plačana v gotovini

Celjski TEDNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE CELJA

Leto II. — Štev. 9. Celje, dne 26. februarja 1949 Cena 2 din.

Priprave za volitve

v odbore OF in delegate za kongres morajo utrditi frontne organizacije, da bodo sposobne izpolniti vedno večje naloge, tako v mestu, tovarni kakor na vasi

Kmetje v Marofu

so prvi ustanovili kmetijsko obdelovalno zadrugo

Planina, Marof, Jurkloštcr, pa tudi druge vasi v ostalem kozjanskem območju so kraji, ki bodo zapisani v zgodovini našega naroda na najvidnejših mestih. Borba za svobodo je terjala od njih ogromne žrtve. 75 požganih vasi od Buč do Jurkloštra, vse oropano, živina odpeljana, samo razdejanje, prebivalci pa, če se niso poskrili, odpeljani v koncentracijska taborišča, to so bili pečati velike nemške ofenzive decembra 1944. Tako se je znesel okupator nad ljudstvom, ki je vse svoje moči napelo v borbi za osvoboditev. Med njimi ni bilo dosti izdajalcev. Hrano, streho, orožje, sanitetni material, denar in svoje najboljše sinove je dalo prebivalstvo teh vasi svoji vojski. Najhujši teror ga ni odvrnil od svetlih ciljev osvobodilne borbe. 100 talcev ustreljenih leta 1942., je že v prvih začetkih odpora kazalo ljudstvu teh krajev, da je vredno dati življenje, zato, da bodo potomci živeli ljudi vredno življenje.

Območje takratne občine Jurkloštcr je bilo v juniju 1944 prvo osvobojeno ozemlje na takratnem Spodnje Štajerskem. V Marofu je kmalu po začasni osvoboditvi začel pouk v prvi slovenski šoli na Štajerskem. V Laški vasi so bilo 13. oktobra 1944 prve volitve v NOO na Štajerskem, Tovornik Franc pa izvoljen za predsednika.

Ali je potem slučaj, da je ljudstvo, ki je bilo v narodno osvobodilni borbi med prvimi, ostalo na tem mestu tudi v graditvi socializma? To ni slučaj in prav dogodki zadnjih dni nam pričajo, da je ljudstvo ostalo verno svojim svetlim tradicijam.

Že v jeseni preteklega leta so člani partije govorili o tem, da bi bilo potrebno kmete združiti v obdelovalno zadrugo. Njihov okoliš je že nekdaj slovel po dobri živini. Če bi se združili, bi skupno lahko redili več živine, lažje bi delali in s pomočjo oblasti bi z nakupom novo plemenske živine sčasoma uredili vzorno živinorejsko farmo. Pečali bi se pa tudi z poljedelstvom in imeli vrtnarijo, ki bi lahko zalagala celjski trg s poznimi vrstami zelenjave. Tako so razmišljali in o tem govorili z ostalimi kmeti in agrarnimi interesenti. Najprej se je odločil Tovornik Franc, da bi vložil svojo zemljo v zadrugo, za njim pa še ostali člani partije. Kmalu so pridobili za vstop v zadrugo še posestnika Šmid Staneta, ki se je takoj navdušil za skupno obdelovanje in pridobil več zadružnikov. Ob reviziji agrarne reforme so pridobili še nekaj agrarnih interesentov, ki so bili pripravljeni, da skupno obdelujejo polja in redijo živino.

Tako je šlo počasi dan za dnem. Obiskovali so eden drugega, pregovarjali se, tehtali vse dobre in slabe strani, ter se spraševali, bi ali ne. Marof in bližnja naselja so bila tako razgibana, najbrže samo takrat, ko so bila prvič osvobojena, ko so prvič razobešali slovenske zastave po nekaj letih okupacije.

Toda ne samo v Marofu, tudi na Planini so o tem že nekaj časa govorili. Tako kmalu so se odločili, a vseeno so čakali eden drugega. V Marofu so le dajali prednosti Planini, »naj oni najprej, potem pa bomo mi tako«, so sklenili. Medtem so se odločili, da si še prej ogledajo kmetijsko obdelovalno zadrugo v Arji vasi. Ko so si ogledali zadrugo, pogovorili z zadružniki, videli kaj se vse lahko naredi le z združenimi močmi, so se odločili. Tisti, ki so obiskali zadrugo, so pravili ostalim in pridobili še nekaj članov. Sklenili so, da ne bodo več čakali Planincev. Medtem so hoteli pridobiti še večjega kmeta Zorko Antona. Saj je bil zato, želel si je v zadrugo, le žena se mu je zoperstavljala. Hodil je k Šmidu, pa k drugim kmetom in se odločil, da vstopi, ko pa je prišel domov, se je spet dal ugnati.

Pred dobrim tednom so povabili rojaka Ulaga Franca, ki je predsednik obdelovalne zadruge v Arji vasi, da jim bo raztolmačil razne nejasnosti, da bi bili tako prej dobro poučeni o vsem, o delu, življenju, plačevanju v zadrugi itd. Pogovorili so se še o gospodarstvu, o ohišnicah, o trudodnevih, pa še o tem, koga bi še pridobili za vstop. Tov. Ulaga jim je povedal, da je potrebno, če hočejo, da bo zadruga gospodarsko čim močnejša, pritegniti še druge kmete, ker sicer bi ostala še vedno le beračija. To jim je dalo precej misliti in čez teden so dosti govorili o tem. Zato sta spet dva zadružnika odšla k Zorku, da bi mu pomagala pregovoriti ženo. Toda videla sta, da bo morala le prej sama videti, da tudi drugim ženam ni bilo treba ob vstopu v zadrugo sunstiti kuhalnice iz rok in da je zemlja še vseeno njihova last, le obdelujejo jo skupno. Zato so sprorazumno sklenili, da bo Zorko, vložil v zadrugo le del svoje zemlje to je 19 ha, pa da bo včasih tudi kaj pomagal. Za svojo zemljo bo pa dobil vsako leto toliko kakor ostali zadružniki za ocenjeno vloženo zemljo. Na sestanku pred tednom so se tudi zedinili, da je dosti pripravljanja in da je treba začeti. Določili so sredo 22. t. m. za ustanovno skupščino svoje obdelovalne zadruge.

Zbrali so se vsi še dosti pred napovedano uro ob šoli, v kateri se ponavadi zbirajo. Pa je imel še ta kaj vprašati, papirja še ni bilo pri roki, pa to in ono je še manjkalo. Z nekaj zamudo so se le vsedli v šolske klopi. Še pred začetkom skupščine in preden so podpisali pristopne izjave, so hoteli sestaviti osnutek pravil zadruge. Seveda je šlo počasi, člen za členom.

Zadruga bo živinorejska, poljedelska in sadjarska, to bodo najvažnejše gospodarske panoge zadruge.

O imenu zadruge je bilo več mnenj. Tovornik Franc je predlagal, da bi jo imenovali »Odred kozjanski«, toda ker je bilo več zadružnikov za drugi predlog, prvi ni obdržal. Zadruga se bo imenovala »Poljana«.

V poseben člen so vstavili, da zemlja in vse, kar zadružnik vloži v zadrugo, ostane njegova last, da pa bo za to dobival gotov odstotek od letnega čistega dobička, ki ga bodo določili za razdelitev med člane.

Sem so pristavili tudi, da ostane zadružnik z zemljo najmanj tri leta v zadrugi, potem pa tudi lahko izstopi.

Kljub temu, da je skoraj samo po sebi umevno, so vsem sijali obrazi, ko so vstavili v pravila, da so vsi člani v zadrugi enakopravni, brez ozira, ali je bil do sedaj hlapec ali gospodar.

Ko so govorili o ohišnicah, so bila spet različna mnenja. O tem so tudi že dosti govorili na prejšnjem sestanku. Navadno so se zedinili, da bodo določili tri člane zadruge, ki bodo upoštevali potrebe in želje posameznih zadružnikov ter določili velikost ohišnice. Če ima kdo večjo družino, bo imel nekaj več, drugi, ki manj rabi pa manj. Velikost pa se bo gibala med 0.5 in 1.5 hektarja. Tako bo vsak zadružnik lahko imel za sebe eno kravo in prešiča. Vse to pa bo potrdil zbor zadružnikov.

V posebnem členu so določili, da znaša delež 300 dinarjev na vloženi hektar zemlje, kar pa ostane last zadružnika. Pristopnino pa so določili na 50 dinarjev.

Ko so nadalje razpravljali o denarnih vprašanjih, so sklenili, da se zadruga lahko zadolži največ 3 milijone din.

Govorili so še o delu o razporeditvi istega in drugem. Ker so s sestavljanjem pravil izgubili že precej časa, so sklenili, da poverijo odboru, ki bo izvoljen, nalogo, da sestavi in dokončno uredi pravila ter takoj nato skliče izredno skupščino, da jih bo dokončno odobrila.

Ob začetku občnega zbora so podpisali pristopne izjave. Tu so tudi ugotovili, da bo imela zadruga 34 delazmožnih članov in obsegala okrog 150 hektarjev površine, od tega 95ha obdelovalne.

Njihova gospodarska dejavnost v obdelovalni zadrugi se je začela prav za prav že pred ustanovno skupščino. Na živinskem sejmu in od posameznikov so kupili že 29 glav živine. Ta je sedaj v Šmidovem hlevu in v drugem, blizu gradilišča zadružnega doma. Tudi o investicijskem kreditu so že prej razmišljali in sklenili, da zaprosijo za 2,500.000 din dolgoročnega kredita. Ta denar bodo uporabili za gradnjo zadružnega doma, popravilo gospodarskih zgradb, hlevov in nakup plemenske živine.

Zadruga bo imela tudi žago in mlin, kar je pred časom dal Šmid v uporabo KLO-ju.

Posebno gospodinjam se je že mudilo domov, pa še niso imeli izvoljenega odbora. Volitev svojega vodstva so hoteli še počakati. S predlogi pripravljalnega odbora so se kar strinjali. Za predsednika zadruge so izbrali Tovornik Franca, ki je bil kakor je že omenjeno, predsednik prvega svobodno izvoljenega vaškega NOO na Štajerskem. Z njim vred pa bodo v odboru tudi Šmid Stane, Skoberne Jože, Golob Ivan, Hladin Marta, Tovornik Alojz in Poljšak Jakob.

V nadzorni odbor so pa izvolili Močnik Mirka, Zorko Antona in Kranjc Vilčija.

Nazadnje so še izbrali delegata za zvezno konferenco kmetov zadružnikov, ki bo te dni v Beogradu. Zastopal jih bo predsednik Tovornik Franc.

Z ustanovitvijo prve obdelovalne zadruge v Marofu je tudi v okraju Celje-okolica na tem področju led prebit. Sledili jim bodo kmetje iz Planine, Dramelj, Šešč, Zalca in ostalih krajev. Naše vasi bodo tako postale močne in bogate. Prva in najosnovnejša naloga vasi, da dà čim več svojih pridelkov delovnemu ljudstvu, pa bo tudi lahko izpolnjena.

Partijsko posvetovanje za okraj Celje-okolica

Partijske organizacije in člani bodo še odločneje kot doslej povedli našo vas na pot socializma

V četrtek se je vršilo v Celju prvo partijsko posvetovanje okraja Celje-okolice, ki je dala pregled dela partijskih organizacij v razdobju od zadnje partijske konference, ki se je vršila 21. septembra 1948. Glavno delo konference pa je bila konkretizacija sklepov II. plenarnega zasedanja CK KPJ za terenske razmere okraja.

Sekretar Okrajnega komiteta tov. Ocvirk Ivan je v svojem referatu najprej orisal razvoj kmetijskega zadružništva v okraju ter uspehe in napake, ki so izvirale iz nebudnosti in nedovoljnega poglabljanja partijskih in frontnih organizacij v naloge zadružništva na vasi.

Partijske organizacije v okraju Celje-okolici se niso v zadostni meri zavedale nalog, ki jih morajo izvrševati na vasi, zlasti niso posvečale kmetijskemu zadružništvu tiste važnosti, ki jo v današnjem času zasluži.

Že pri ustanavljanju nabavno-prodajnih zadrug, katerih je bilo 12, z 53-mi poslovalnicami, so posamezne partijske organizacije kazale nerazumevanje za pomen teh zadrug. V mnogih Naprozah so se vrinili v upravne odbore špekulantski elementi. Posebno do izraza je prišlo to v živinorejskih zadrugah, kjer je postalo načelo upravnega odbora, da zadruga ne more zadostiti obvezni dodaji, ker goji plemensko živino. Istočasno pa so živino prodajali na prostem trgu po visokih cenah.

Več skrbi so posvetili ustanavljanju enotnih kmetijskih zadrug. Med zadružnike so člani partije prenesli zavest, da so kmetijske zadruge, ki vključujejo ogromno večino delovnih kmetov, najprimernejša oblika pritegnitve kmečkih množic v plansko gospodarstvo. V okraju je bilo ustanovljenih 70 kmetijskih zadrug s 103 poslovalnicami. V prizadevanju za čimprejšnjo rekonstrukcijo kmetijstva so kmetijske zadruge pristopile k ustanavljanju novih odsekov v zadrugah. Danes posluje 66 poljedelskih odsekov s pododseki za semensko službo, 55 živinorejskih, 24 odsekov za strojno službo, 60 gozdnogospodarskih odsekov, 13 kreditnih, 33 hmeljarskih in 2 čebelarska. Največje uspehe imajo doslej odseki za gozdno gospodarstvo in živinorejo.

Sekretar komiteta tov. Ocvirk Ivan je v nadaljevanju svojega govora dejal:

Ko govorimo o enotnih kmetijskih zadrugah, ki so brezdvoma v mnogih krajih dosegle lepe uspehe in s tem ustvarile pogoje za graditev socializma na vasi, je nujno, da se vprašamo, kaj je v teh zadrugah socialističnega. Ali ima trgovina in odkupi, s čimer so se do danes v glavnem bavile naše kmetijske zadruge kak socialistični karakter? To dosedanje delo naših kmetijskih zadrug nima nobenega socialističnega značaja. Zato je naša naloga, da usmerimo razvoj naših kmetijskih zadrug, da dobijo socialistično vsebino. Pravilen razvoj kmetijskega zadružništva je tak, ki vodi k stalni krepitvi socialističnega sektorja na področju kmetijske proizvodnje, to se pravi poiskati takšne oblike, ki krepijo socialistična sredstva proizvodnje. Mnogo se govori po terenu: »O umnem kmetijstvu«, če pa v bistvo pogledamo to umno kmetijstvo vidimo, da krepi kapitalistične elemente na vasi. Nekatere partijske in frontne organizacije so se trudile, da bi v svojih kmetijskih zadrugah prepričale zadružnike, da dvignejo hektarski donos poljedelskih kultur in pristopijo k organizaciji borcev za večji hektarski donos. Taka organizacija je precej močna v Št. Ilju pri Velenju. Brez dvoma je ta naloga zelo važna in spada med osnovne naloge našega zadružništva. Če pa mislimo, da je dvig hektarskega donosa edina naloga za socialistično konstrukcijo našega kmetijstva, bi zgrešili cilj. Kaj pomaga naš socialistični graditvi in prehrani našega mestnega in industrijskega delavstva, če zadruga poveča pridelek, pa ta pridelek ostane v rokah kmeta — privatnika — kulaka. Na tak način dvignjeni hektarski donos ni ojačal socialističnega sektorja, temveč je kapitalistično ojačil kulaka, ker smo kmetu dali še več možnosti za špekulacijo. Ni torej osnovno samo vprašanje povečanje pridelka, temveč najosnovnejše vprašanje v kakšnih proizvajalnih odnosih se pridelek poveča. Ravno tako pa bi bilo nevarno, če bi mislili le na spremembo proizvajalnih odnosov v zadrugi, ne pa istočasno na povečanje pridelka, na tehnično preobrazbo poljedelstva. Mi vemo, da predstavlja naše kmetijstvo primitivno orodje z nizko produktivnostjo dela.

Iz zgoraj navedenega sledi, da ni vseeno kakšne zadruge imamo in kakšne zadruge snujemo. Mi moramo biti za tiste zadružne oblike, ki nas podpirajo v socialistični preobrazbi poljedelstva, ki jačajo in krepijo socialistične oblike na vasi.

O nalogah partijskih organizacij pri izvajanju sklepov II. plenarnega zasedanja CK KPJ je tov. Ocvirk poudaril:

Mnogi naši člani partije mislijo, da je po teh sklepih CK spremenjena linija partije do zadružništva. Posebno moram podčrtati, da se v sami liniji ni ničesar bistveno spremenilo, temveč mora biti tempo izvajanja sklepov pri graditvi socializma na vasi hitrejši in konkretnejši, to se pravi, da morajo naše partijske organizacije pristopiti k striktnemu izvajanju sklepov. Da bomo lahko to dosegli, morajo naše partijske organizacije napraviti v tem pogledu temeljiti prelom in razumeti, da je borba na naši vasi za zgraditev socializma danes prav tako važna, vsekakor pa mnogo težja kot borba na sektorju naše industrije. Naše partijske organizacije se morajo zavedati, da ni zadružništvo samo gospodarsko vprašanje, ampak je osrednje politično vprašanje naše vasi. Z uporno borbo s kapitalističnimi elementi moramo pripraviti teren na naši vasi in v tej razredni borbi biti kot vodilni borbeni odred na čelu ljudskih množic. Ne moremo se zadovoljevati samo z registracijo stanja, ki vlada na terenu, temveč se moramo poglabljati v politično problematiko vasi in na osnovi te analize pristopiti k takim oblikam zadružništva, ki so najbližje večini kmetov, jih vključiti v tako zadružno obliko, ki jih bo dvignila iz dosedanje zaostalosti. Take oblike zadrug so obdelovalne zadruge od najnižjega do najvišjega tipa. Ne smemo se držati šablon pri formiranju obdelovalnih zadrug, temveč vedno ugotoviti kakšni so objektivni in subjektivni pogoji. (Nadaljevanje na 2. strani)

Mestni odbor OF razpisuje predkongresno tekmovanje

1. Kateri terenski odbor bo najprej dosegel 100% udeležbo pri volitvah v odbor in delegate za III. kongres LFJ?
2. Kateri terenski odbor bo imel najbolj urejeno in najlepše okrašeno volišče?
3. Kateri terenski odbor bo v času do kongresa prvi izpolnil planske naloge I. četrtletja?
4. Kateri terenski odbor OF bo v predkongresnem času opravil največ prostovoljnih delovnih ur?
5. Kateri terenski odbor OF bo prvi ustanovil delovno brigado in uvedel brigadni način dela?

Nagrade po zaključku tekmovanja najboljšim odborom:
1. radioaparat; 2. kolekcija knjig.

V predkongresnem tekmovanju bomo skrbeli da vključimo vse tiste v fronto, ki so dosedaj še stali ob strani

Vaški in krajevni odbori OF našega okraja sprejemajo in se vključujejo v tekmovanje, ki ga je napovedal Krajevni odbor OF Marija Gradec. S tem dokazujejo, da hočejo z vso resnostjo in načrtnim delom v predkongresnem času in pred volitvami, svoje organizacije resnično vsestransko utrditi.

Premišljeno in dobro izdelani načrti dela v vseh smereh bodo aktivistom olajšali njihove napore ter pripomogli odborom do lepših rezultatov.

V zadnji številki smo zapisali, da je treba organizacije čistiti vseh sovražnih elementov. To drži in od tega ne sme nihče niti za korak odstopiti. Paralelno s to akcijo pa morajo organizacije tekmovati na široki bazi pridobivanja novih članov. V številnih čisto tehničnih pripravah za volitve delegatov in pozneje osnovnih vodstev, bi marsikje, če bi na to pravočasno ne opozorili, spregledali, pristopili pravočasno k temu delu, in važna tekmovalna točka bi ostala neizpolnjena. Praktično pristopimo k temu tako, da zberemo ves krajevni aktiv in najboljše od njih zadolžimo za dvig števila članov. Ko jim določimo še dan, do katerega mora biti to delo opravljeno, si tovariši razdelijo teren in pristopijo k zbiranju pristopnih prijav. Z res načrtnim in premišljenim delom pri vpisovanju novih članov bomo opravljali tisto drobno politično delo, na katero tako radi vsi pozabljamo. S takim načinom bomo doprinesli lep delež k volilnim rezultatom, ki morajo biti, če hočemo zadostiti tekmovalnim pogojem, stoodstotni.

Res nepravilno bi bilo, če bi hoteli odstopati od načrtovanja in v naprej določenih datumih in prav tako bi bilo nepravilno, če bi prepuščali to delo le manjšemu številu tovarišev. To bi ustvarilo videz, kakor da je utrditev organizacije le stvar odbora, vsi drugi pa naj bodo pri tem desinteresirani. Številčno močna in politično utrjena organizacija je pogoj za uspešno izvajanje in reševanje vseh nalog in problemov, ki se pojavljajo na vasi, ko pristopamo k socialistični preobrazbi kmetijstva. Naša industrija, elektrifikacija, kmetijstvo, in s tem v zvezi številni porajajoči se problemi, ki dobivajo svoj polni odraz tudi na vasi, zahtevajo mnogokrat hitre in uspešne intervencije, pomoči ali aktivizacije članstva. In kdo pri nas ni zainteresiran, da se vse to čimprej in najbolje izvede. Zato bodo vsi dobri in zavedni člani fronte delali najaktivneje na tem, da vključijo v Osvobodilno fronto res slehernega delovnega člana naše družbe.

Čas pred volitvami in pred Kongresom je treba izkoristiti za ustanavljanje dobro pripravljenih skupin agitatorjev, ne oziraje se na to, da bodo člani že na predvolivnih sestankih razgovarjali o številnih problemih. Še podrobnejše delo, razlaganje naše stvarnosti, pojasnjevanje pomena pospešne izgraditve socializma, dviga kmetijske proizvodnje v socialističnih oblikah gospodarjenja, vse pa povezano s konkretnimi primeri iz vasi, okolice ali okraja, bo pripomoglo, da bodo šli člani na volitve dobro politično pripravljeni. Dogodek, kakor so volitve in še posebej Kongres LF, dobi s tem tudi svoj globlji pomen in vsebino.

Okrajni aktivisti morajo do podrobnosti poznati prilike in probleme svojega področja dela; s tem bodo pomagali odborom do lažjega izpolnjevanja tekmovalnih točk. S poznavanjem celotne organizacijske mreže, vseh agitatorjev, njihovih težav in uspehov, pa bodo v stanju nuditi res učinkovito pomoč, ki bo dobila svoj končni odraz v volivnem rezultatu.

Potrebno, da ne rečemo neizogibno bo, da se krajevni aktivisti iz enega področja še pred volitvami in to pravočasno sestanejo ter pri tej priliki pogovorijo o tem, kako so izvedli organizacijo priprav, da izmenjajo izkušnje, da pri tem slabi pristopijo k odpravi napak, dobri pa k izboljšanju dela. Končni efekt sestanka mora biti absolutna sigurnost v končni uspeh.

Na terenu se že pojavlja tendenca predvolivno aktivnost čim bolj omrtvičiti ter zvodeneti z usmerjanjem zanimanja v druge stvari; torej stran od priprav za volitve, stran od vsake misli na III. kongres FLRJ.

Ne pozabimo zato pri vsem našem delu in naših uspehih na — budnost. Pri vseh pripravah, ki imajo namen utrditve organizacije pa moramo skrbeti tudi za to, da bo podan zunanji odraz cele naše aktivnosti. Zato poskrbimo pravočasno za zastave, za okrasitev, pripravimo parole, slike in seveda najprimernejši kraj v vasi za volišče. En dan ne sme mimo nas, ne da bi mislili na volitve, niti en dan brez dela in priprav za te volitve. Pri tekmovanju se v stremljenju za uspehi kaj rade dogajajo napake in pogreške, zato je prav, da je bilo danes o teh stvareh nekaj govora..

Z nenehnim delom, z agitacijo, s pojasnjevanjem in predvsem s prepričevanjem naših delovnih ljudi, bodo organizacije OF na vasi mnogo pridobile. Odločna in ostra borba proti sovražnikom naše skupnosti, bo k uspehom le pripomogla. Če bomo aktivizacijo stopnjevali s pripravami za otvoritev frontnih kotičkov, pritegnitve čim večjega števila članov na študijske krožke, s pojačanim delom na gradiliščih zadružnih domov, potem bomo s tem potrdili tradicije Osvobodilne fronte v našem okraju, ki je doslej pri vseh volitvah dokazala visoko politično zrelost članstva.

Zadružniki obdelovalne zadruge v Dobrni so spremenili pravila, da bi olajšali vstop v svojo zadrugo tudi ostalim kmetom

V torek 22. t. m. so se zbrali zadružniki obdelovalne zadruge »Kajuh« na svojo III. letno skupščino. Povabili so tudi nekaj okoliških kmetov in zastopnike množičnih organizacij iz Dobrne, ker so hoteli, da tudi te v bodoče navežejo nase in jim omogočijo vstop v zadrugo.

Obdelovalna zadruga »Kajuh« je majhno socialistično gospodarstvo, katero obdeluje komaj 9 družin. Tudi površina ni posebno velika, saj obsega komaj 17 ha orne zemlje, vse skupaj pa 75 ha.

Preteklo leto so člani te zadruge dosegli prenekater lep uspeh, borili so se pa tudi s težavami, ki so bile večkrat težke, a so jih vseeno premagali.

Že samo hektarski donos nekaterih kultur nam pokaže, da je zadrugo vodila skrbna roka, da so tako tudi v tem pogledu izpolnili svojo nalogo. Pšenice so pridelali na ha 22.5 mq, ječmena 25, rži 32, domače rumene koruze 33.2 mq itd. V vseh kulturah sicer niso dosegli zadovoljivega hektarskega pridelka, v nekaterih pa niti plana. Precejšen vzrok pripisujejo deževju in uničujočim vodam ob poplavah. Krompir jim je zasul pesek ob poplavi, tudi pri zelenjavi so imeli sitnosti s premokrim vremenom, dokupljene krave mlekarice so slabo molzle posebno zaradi slabe hrane in tega, ker niso razpolagali z zadosti močnimi krmili.

Toda zadružniki so se borili še z drugimi težavami. Med njimi samimi so se vrstili spori, nekateri člani niso imeli pravilen odnos do dela in tudi odgovornosti se niso zavedali.

Zadružnik, ki je oskrboval govejo živino, se ni dosti brigal za svoje delo. Nasvetov in opozoril članov upravnega odbora ni upošteval, prav tako ne graje ostalih zadružnikov. Tudi skladiščnik je slabo opravljal svoje dolžnosti, tako da ni bil niti razviden točen prejem in vsa izdaja blaga. Nekateri zadružniki so slabo ravnali z orodjem in inventarjem, tako da so samo z nakupom in popravilom polomljenega orodja imeli precejšne izdatke. Norme so imeli sicer uvedene, a so se pravilno uporabljale le v vrtnarstvu, dočim so imeli v poljedelstvu le 40% vsega dela normiranega, v govedoreji in svinjereji pa še manj.

Spočetka se jim je zdelo, da nikakor ne morejo popraviti slabega stanja, ki vlada v zadrugi. Toda sčasoma so le odkrili pravi vzroki razprtij in negodovanja ter vseh nepravilnosti. V svoji sredi so imeli par družin, ki so delale razdor, ki so po mnenju zadružnikov prišle v zadrugo iz sebičnih namenov, če že ne moremo trditi, da iz povsem razdiralnih. Ko so izločili pet takih družin iz svoje srede, se je stanje popravilo. Danes je zadruga čista in sposobna, da izpolni vse naloge, katere postavlja pred njo naše ljudstvo in partija. In te naloge bo izpolnila.

Sedaj je še zadruga majhna, a ne bo dolgo, ko se bo razširila in okrepila. Pred par dnevi sta pristopili dve družini, prvega marca prideta še dve. Prav za prav so pa zadružniki šele na občnem zboru dodobra odprli vrata vsem kmetom v okolici svoje zadruge. Pravila svoje zadruge so spremenili v toliko, da bodo odslej del čistega dobička, ki je namenjen za plače zadružnikom, delili na dva načina, torej od 20—30% na vloženo zemljo, inventar in živino, ostalih 70—80% pa po vloženem delu. Točen odstotek bodo določili na izrednem občnem zboru, ki bo, kakor hitro bo več dobrnških kmetov pristopilo k njim. Pravilnik so izpopolnili še v točki, ki govori o zemlji, kamor so vstavili: Zemlja, ki jo vloži kmet v skupno zadružno obdelavo, ostane njegova last in lahko, če hoče izstopi v času, ki ga določi skupščina.

S tem svojim sklepom so omogočili, da bo prenekateri kmet dosti raje vstopil v zadrugo, saj je taka oblika njemu blizu in si jo bo zato lahko osvojil. — Ustanavljanje zadrug take oblike po vsej naši državi kaže, da je taka zadruga pri kmetih zaželjena.

Tako so zadružniki v Dobrni temeljito obračunali z dosedanjim delom. Svojo zadrugo so očistili nezdravih elementov in jo usposobili, da sprejme nove člane. Že načrti, katere so napravili za dosedanje površine, kažejo, da bodo letos izpolnili velike naloge. Sklenili so, da bodo preuredili gospodarska poslopja, uredili skladišča, delavnice, svinjake, gnojišča, steklene in tople grede, nakupili novo plemensko živino itd.

Primer dosedanjega dela v zadrugi nam jasno kaže, kako sovražniki socialistične graditve poizkušajo tudi navznoter razbijati te socialistične postojanke na vasi. Toda zadružniki so budni in bodo še bolj, da bodo sposobni že v kali zatreti vsak razdiralni poizkus. Tako prekaljeni in obogateli s preizkušnjami stopajo v novo delovno dobo, ki bo prinesla njihovi zadrugi razmah in razcvet.

Bračičev pionirski odred je počastil spomin frankolovskih žrtev

V soboto 12. februarja 1949. so potekla štiri leta, odkar je okupator zagrebel v zmrznjeno zemljo kraj ceste v Frankolovem 100 trupel naših slovenskih fantov.

V mrzlem zimskem jutru so se s talci naloženi avtomobili ustavili v obcestni vasici blizu Frankolovega, ki je postala mladim žrtvam kraj morišča. Svoja mlada življenja so položili na oltar domovine, da mi živimo boljše in srečnejše dni!

Štiri leta so minula, odkar počivajo njihova trupla v grobovih sredi njiv in pašnikov. Toda pionirji naše šole še nismo pozabili njihovih žrtev. V soboto 12. februarja 1949. smo se vsi pionirji zbrali z venčki in šopki zimskih cvetic ter odšli na grobove. Za nami je korakala četa predvojaških obveznikov. Na grobu nam je tov. upravitelj obudil spomin na grozodejstva, ki jih je povzročil okupator ter velike žrtve našega slovenskega naroda. Mi pionirji pa smo jih počastili s primernimi deklamacijami. Zapeli smo jim pesmi »Kot žrtve ste padli«, »Vigred se povrne« in »Gozdič je že zelen...« Oba grobova smo zasipali s cvetjem in zelenjem. Hoteli smo dokazati, da jih iskreno ljubimo, da na nje ne bomo nikoli pozabili, da hočemo tudi mi korakati po njihovih stopinjah.

Pionirji »Bračičevega odreda«
Frankolovo pri Celju

Sekcija za vzdrževanje proge v Celju ja prejela visoko priznanje

V soboto zvečer je II. sekcija za vzdrževanje proge v Celju proslavljala svojo največjo delovno zmago: iz rok ministra za promet in železnice, tov. Todora Vujasinoviča, je prejela prehodno zastavo Central. odbora Enotnih sindikatov Jugoslavije, diplomo in denarno nagrado 180.000 din.

Svojo veliko delovno zmago je kolektiv dosegel s sporazumnim delom s sindikalno podružnico in s tesno povezavo s partijsko organizacijo. Prvo zmago so slavili že leta 1946., ko je kolektiv sprejel prehodno zastavico najboljše sekcije LRS, katero je nato po 18mesečnem tekmovanju sprejel v trajno last. Tekmovanje je tedaj postalo stalen način dela kolektiva. Na ta način jim je uspelo z 90% predvidene delovne sile izpolniti plan za leto 1948. do 29. novembra in ga celo preseči pri ekspioataciji za 8% in v investicijah za 20%. Znatno je k temu pripomogla uvedba tehničnih norm, ki so v marcu zajemale šele 48% delovnih procesov, v decembru pa že 96%. Prav tako je doprinesel svoj delež k zmagi brigadni način dela, ki je vključeval 83% vsega delavstva.

Ko je minister tov. Todor Vujasinovič izročal prehodno zastavico šefu sekcije tov. Piršu, je dejal: Srečen sem, da lahko osebno čestitam vašemu kolektivu k delovni zmagi, ki je nov dokaz vsega velikega, kar se dogaja v naši državi. S svojim delom ste dokazali, da ste vredni velike poti, ki vodi naše narode od zmage do zmage na poti v socializem. Zborovalci so odgovorili ministru z dolgotrajnim ploskanjem in skandiranjem: »Partija, Tito!«

Šef sekcije je izročil zastavo udarnikom, v imenu katerih se je tov. Štajner Matej zavezal, da bodo člani kolektiva II. sekcije v tretjem planskem letu nadaljevali s pospešeno borbo za hiter in siguren prevoz produktov naše proizvodnje, ki z vsakim dnem rastejo. Ministru je bil izročen spominski album s 1000 podpisi delavcev II. sekcije, ki obljubljajo, da bodo izpolnili letošnje planske naloge v celoti do 29. novembra.

S krajevnim samoprispevkom bi krajevni ljudski odbori lahko izvedli marsikatero potrebno gospodarsko akcijo

Kakor je bilo leto 1948. odločilno leto za naš petletni plan, tako bo leto 1949 posebne važnosti z ozirom na to, da bo v tem letu kapitalna izgradnja težke industrije v glavnem izvršena, da bo naša težka industrija že v večji meri proizvajala stroje za naše kmetijstvo. V tem letu bo posvečena posebna naloga tudi izgradnji stanovanjskih zgradb itd. Vse to terja precejšnja finančna sredstva, ki so sicer zagotovljena, le da bo treba drugod bolj posvetiti pažnjo štednji in da moramo zaradi splošnih koristi, ki jo bomo imeli od kapitalne izgradnje naše industrije, še to leto v precejšnji meri omejiti lokalne potrebe. To terja od nas korist in interes skupnosti.

Zato si bodo morali naši krajevni odbori v tem letu sami pomagati — s krajevnim samoprispevkom. Na tečaju finančnih poročevalcev na Dobrni je bilo o tem mnogo govora. V našem dnevnem časopisju se je o tem pisalo, v Priročniku, v Finančnem zborniku št. 48 in 49 iz leta 1948, je v poljudnih člankih pomen in način uvedbe krajevnega samoprispevka pojasnjen. Kljub temu pa danes nekateri KLO-ji tavajo in ne vedo, kako bi začeli. Kakšne so najnujnejše potrebe naših vasi v poedinih KLO-jih?

Zelo slabo je stanje gotovih voznih poti in cest, katere morajo biti nujno popravljene. Ob večjih nalivih udira voda iz bližnjih potokov in razdira te poti, odnaša navoženi gramoz na njive in travnike in tako napravlja mnogim gospodarstvom veliko škodo, kakor na poljskih pridelkih tako tudi na travnikih. V tem primeru je nujno potrebno, da se regulirajo hudourniki, popravijo ceste in dovozne poti, ki vodijo v vas in naprej. V večini naših KLO-jev je v dobrih sadnih letinah obilo sadja, katerega pa, na žalost, prav veliko segnije. Naši ljudje še vse premalo polagajo važnosti suhemu sadju, bodisi za domačo uporabo ali pa za široko potrošnjo. Vse to sadje, ki se ne more prodati kot namizno, bi se lahko posušilo, ako bi v kraju obstojala sadna sušilnica. Vsi KLO, kateri se še do danes niso odločili za graditev sadne sušilnice, naj si ogledajo pri onih KLO, kateri so to že zdavnaj uvedli v zadovoljstvo vseh delovnih ljudi na vasi.

Nadalje, trpijo ljudje na pomanjkanju dobre pitne vode, bodisi za kuho, bodisi za napajanje živine. Po celo uro daleč morajo nositi vodo, tako za sebe kot za živino. V tem primeru je nujno, da se postavi v bližini (če se že ne more napraviti vodovod) vsaj vodnjak z zdravo in zadostno vodo. Treba je pomisliti samo, koliko važnost igra eden takšnih vodnjakov za slučaj požara v vasi!

V večjih primerih ni na teritoriju krajevnega Odbora niti dobrega kovača, niti čevljarja, krojača, kolarja, mizarja itd. Vsemu temu bi se dalo odpomoči, ako bi KLO skupaj z vsemi prebivalci delal roko v roki v obliki krajevnega samoprispevka, s postavitvijo potrebnih delavnic!

Povrh vseh gori navedenih potreb posameznih odborov je še mnogo drugih, katere pa morajo krajevni faktorji na množičnih sestankih, zborih volivcev pretresati in najti možnosti in v obliki samoprispevka to tudi uresničiti. Za vse nejasnosti uvedbe krajevnega prispevka, se naj obrnejo KLO-ji po svojih finančnih poročevalcih ali predsednikih KLO-jev na OLO — poverjeništvo za finance, kjer jim bodo dana vsa potrebna pojasnila.

Ne sme se pa več dogajati, da popravljajo razne ceste, poti, mostove itd. le samo gotovi ljudje, pač pa se mora to delo izvršiti s krajevnim samoprispevkom, kateri naj obremeni vsakega poedinca po njegovi moči.

Za vse prebivalce naj velja geslo: vse sile za čimprejšnjo socializacijo naše vasi, to se pravi, za lepše, lažje in boljše življenje vseh.

(Nadaljevanje s 1. strani)

Najprimernejša zadružna oblika, ki pa že ima socialistični značaj je zadružna ekonomija KZ. To niso podjetja kmetijske zadruge, temveč lastnina zadružnikov. Na njej delajo delovni kmetje od agrarnih interesentov, malih in srednjih kmetov, ki so plačani po trudodnevu. Dobiček naj se deli 30 do 40% naj se da za utrditev in razširitev te ekonomije, 60 do 70% pa naj se podeli med kmete, ki delajo na ekonomiji. Za te ekonomije je treba nabaviti vozove, ki bodo služili malim kmetom, vprežno živino s potrebnim orodjem in da jih osvobodimo izkoriščanja velikih kmetov. Glavna ekonomska baza ekonomije je dodeljena zemlja iz agrarnih skladov, zaplenjenih površin in prostovoljne dane zemlje privatnikov. Naša najvažnejša naloga je, da pritegnemo v te zadružne ekonomije male in delovne srednje kmete, da pristopijo s svojim premoženjem v zadrugo in se tako na skupni obdelavi učijo in spoznajo prednosti socialistične kmetijske proizvodnje. V našem okraju imamo ustanovljenih 28 zadružnih ekonomij, in to v Braslovčah, Dramljah, Gotovljah, Grižah, Jurkloštru, Kozjem, Marija Gradcu, Novi Cerkvi, Petrovčah, Polzeli, Št. Juriju pri Celju, Št. Pavlu, Škofji vasi, Št. Ilju, Št. Vidu, Vel. Pirešici, Višnji vasi, Vitanju, Vojniku in Žusmu. Na teh zadružnih ekonomijah je že sedaj skupno 725 ha zemlje. Produkcijski plan živinoreje znaša na teh ekonomijah za leto 1949. 500 glav goveje živine, 700 komadov prašičev, 200 ovc, 32 konj in 4000 kokoši. V te svrhe se bo na novo zgradilo štiri velike hleve na Planinskem sektorju, kjer so bila požgana gospodarska poslopja, 9 se jih bo adaptiralo. Zgradilo so bo 10 modernih svinjakov, v Savinjski dolini pa se bo zgradilo 5 skupnih hmeljskih sušilnic. Zadružne ekonomije in strojni odseki pri kmetijskih zadrugah imajo že okrog 300 strojev. Na teh ekonomijah se bo prvenstveno gojila živina in povrtnina, v Savinjski dolini pa bodo na ekonomijah gojili v glavnem hmelj.

V našem okraju ponujajo večji kmetje zemljo, ker smatrajo nekatere partijske organizacije to za špekulacijo, odklanjajo zemljo. Zavedati se moramo, da je ekonomsko močna zadružna ekonomija predpogoj za dvig življenjskega standarda kmetov-zadružnikov, ki delajo na tej ekonomiji, zato je dolžnost nas vseh, da tako zemljo vzamemo in jo vključimo v ekonomijo.

Kjer so gospodarski in politični pogoji ugodni, je treba formirati obdelovalno zadrugo nižjega tipa. Taka obdelovalna zadruga se osnuje tam, kjer pristopi večje število malih, srednjih in tudi kakšen večji kmet. K tej zadrugi se priključi tudi zemlja agrarnega sklada in zaplenjenih površin. Pri formiranju take zadruge je treba paziti na dva momenta, da ima močne ekonomske pogoje, drugo, da je vključeno zadosti delovne sile. Bistvena razlika med obdelovalno zadrugo nižjega in višjega tipa je ta, da se v obdelovalni zadrugi nižjega tipa končni dobiček zadruge deli po vrednosti vložene zemlje in sicer do 30% dobička, 70% dobička pa se razdeli na vloženo delo po trudo-dnevih.

Naglasiti je treba, da v vseh zadružnih oblikah od zadružne ekonomije do najvišje oblike obdelovalne zadruge osnovno načelo prostovoljnost. Le taka zadruga, kjer se vključijo zadružniki na bazi zavestne vključitve, da hočejo na socialističnem velikem gospodarstvu z naprednim obdelovanjem zemlje dvigniti življenjski standard vključenim zadružnikom in viške zadruge oddajati skupnosti, le taka zadruga se bo razvijala in bo kažipot ostalim zadružnikom. Da pa lahko ustanovimo obdelovalno zadrugo nižjega tipa, je potrebno idejno preobrazbe dotičnih zadružnikov.

Iz dosedanjega razvoja zadružništva pri nas vidimo, da se take zadruge snujejo le tam, kjer je partijska organizacija razumela in osvojila linijo partije o vprašanju zadružništva in posebno še tam, kjer je partijska organizacija pristopila k konkretizaciji sklepov II. plenarnega zasedanja CK KPJ, to so partijske organizacije v Marofu, kjer se je včeraj ustanovila prva obdelovalna zadruga nižjega tipa sestavljena iz dosedanjih individualnih kmetov — zadružnikov. Prav tako se bo enaka zadruga osnovala v Dramljah, kjer imajo že pripravljalni odbor za obdelovalne zadrugo. Ta dva primera nam jasno kažeta, da so tiste partijske organizacije na vasi, ki so v glavnem sestavljene iz kmetov — razumele naloge, ki stojijo danes pred našo vasjo.

Pri dosedanjem delu izvajanja sklepov resolucije Plenarnega zasedanja ugotavljamo, da je največji odpor pri agrarnih interesentih in malih kmetih. To je dokaz našega pomanjkljivega političnega dela s temi osnovnimi množicami na naši vasi. Naša naloga mora biti, da bomo osredotočili naše delo za politični dvig malih kmetov, ki so še danes v odvisnosti kulakov na vasi. Izogibati se moramo tudi sektaštva pri tem, da bi odklanjali močnejše kmete pri vstopu v zadrugo. Paziti pa moramo, da ti močnejši kmetje ne bi zavirali razvoj zadruge. Imamo primere kot je to v Ponikvi ob juž. železnici in v Žalcu, kjer hočejo močnejši kmetje formirati obdelovalno zadrugo nižjega tipa in odklanjajo vse male kmete in agrarne interesente ter pričakujejo, da jim bo ljudska oblast nakazala delovno silo, katero bi nadalje izkoriščali.

S tem kažejo nadalje svoje kapitalistične in izkoriščevalske tendence. Zato je dolžnost partijskih organizacij, da so budne, da se nam take zadruge ne izrodijo v kulaške zadruge.

Za čim hitrejše in konkretnejše izvajanje sklepov II. plenarnega zasedanja CK KPJ in po dobri politični in gospodarski analizi terena, si je okrajni komitet KPS Celje-okolica zadal sledeče naloge:

1. Da obstoječe obdelovalne zadruge višjega tipa politično in organizacijsko dvignemo in utrdimo, ker le takrat bodo odigrale pionirsko vlogo pri graditvi socializma na vasi. V ta namen smo na njihovih partijskih in zadružnih sestankih ter skupščinah proučili njihovo stanje, poiskali vzroke dosedanjih uspehov in neuspehov in pokrenili vse za dosego boljšega razvoja teh zadrug. Zadružniki obdelovalne zadruge v Vrbju so izključili vse nezdrave elemente, ki so zavirali razvoj zadruge. Stanje je sedaj mnogo boljše in je pričakovati, da se bo v letošnjem letu vključilo v zadrugo nekaj okoliških politično zavednih kmetov. V obdelovalni zadrugi Dobrna je sprejet sklep, da se zadruga iz višjega tipa spremeni v nižjega in se bodo v to zadrugo vključili srednji kmetje ter jim je na ta način zasiguran boljši razvoj in razmah zadruge.

Obdelovalna zadruga Arja vas, ki je najboljša v našem okraju, je v lanskem letu napravila precejšen korak v političnem in ekonomskem smislu. Dosegla je lepe uspehe pri hektarskem donosu belih žit, sladkorni pesi, hmelju, posebno pa je dvignila živinorejo in svinjerejo. Te uspehe je dosegla zadruga s pravilno organizacijo dela, z uvedbo norm, posebno pa še zato, ker vodi gospodarsko in politično dejavnost dobra partijska organizacija. Poglobljena in utrjena je enotnost zadružnikov, dvignjena zadružna zavest in trdno verujoč v pravilnost linije naše partije pri graditvi socialijma na vasi. V tem je bistvo uspehov in garant za nenehni razvoj vsake obdelovalne zadruge.

2. Ker je bilo več upravnih in nadzornih odborov KZ, ki so zavirali razvoj zadrug, posebno njenih odsekov in formiranje ekonomij, smo sprejeli sklep, da je treba na zadružnih skupščinah KZ izvoliti najboljše člane partije in OF, to je revolucionarne delovne male in srednje kmete v upravne odbore. Občnih zborov KZ so se udeležili člani komiteta in sekretariata OF. Do sedaj je bilo izvršenih 54 skupščin in razen v nekaj primerih, kjer partijske organizacije niso polagale važnosti izbire članov za upravne odbore, so izvoljeni delovni revolucionarni kmetje, ki imajo pogoje, da razvijajo zadruge v višje oblike.

3. Vse ostoječe zadružne ekonomije moramo približati zadružnikom, da bodo čutili, da je to njihova lastnina. Razvoj ekonomije moramo usmeriti na temeljnih načelih obdelovalne zadruge, to je uvesti norme in trudo-dneve. Vsaka ekonomija mora biti dobro obdelana in uporabljati mora vse agrotehnične mere in stremeti za čim večji hektarski donos. Pritegniti v te ekonomije čim več delovnih kmetov, da se bodo na skupni obdelavi učili in spoznali prednosti socialistične kmetijske proizvodnje. Dobiček kmetijske zadruge naj se prvenstveno uporabi za razširitev reprodukcije na tej ekonomiji, z nabavo strojev, živine itd.

4. Kako pozitivno vpliva zadružna ekonomija na delovne kmete vidimo v Marofu, Dramljah, Planini pri Sevnici in Loki pri Žusmu, kjer smo v jeseni formirali ekonomije. Danes kmetje v teh krajih ustanavljajo obdelovalne zadruge nižjega tipa. Zato je naloga partijskih organizacij, kjer ni pogojev za takojšnjo formiranje zadruge nižjega tipa, da utrdijo in razvijejo zadružno ekonomijo, katera je najbolj prikladna prehodna oblika na poti k socialistični preobrazbi naše vasi.

5. Pri dosedanjem delu objasnjevanja in razlaganja zadružnega vprašanja na naši vasi smo ugotovili, da se vodilni člani partije, tako člani okrajnega komiteta kot osnovnih partijskih organizacij, funkcionarji OZKZ in poverjeništva za kmetijstvo ne poglabljajo v problematiko graditve našega zadružništva in zaostajajo za pripravljenostjo in željami delovnih kmetov, da čimprej pridejo na pot velike socialistične kmetijske proizvodnje, zato je potrebno, da se v teoriji in praksi usposobijo in postanejo resnični graditelji socializma na vasi.

Tudi pionirji v Socki tekmujemo na čast IV. kongresu LMS

Približuje se IV. kongres LMS. Tudi mi soški pionirji se hočemo dostojno pripraviti za ta dogodek. Živimo precej odrezani od industrijskih središč. Naši domovi so raztrešeni po osmih vaseh predvitanjskega hribovja. Pred okupacijo smo morali hoditi v šolo, ki je oddaljena od središča Socke 6 km. Tako so imeli nekateri učenci dve uri hoda do šole. Ljudska oblast v novi Jugoslaviji nam je dala šolo v Socki.

Ker se zavedamo važnosti IV. kongresa LMS, smo si zadali več obveznosti da z njih izpolnitvijo počastimo kongres.

Učni uspeh bomo dvignili od 92 do 95%. Šolski obisk bomo dvignili od 86 na 96%. Imeli bomo dva zbora, in sicer: »Naša petletka« in »IV. kongres LMS«. Pionirski pevski zbor bo naštudiral tri pesmi. Dramatski krožek se bo naučil igrico: »Jakec je postal pionir«. Iz pionirske knjižnice si vsi 100% izposojamo knjige. Za pionirsko knjižnico bomo nabavili 10 knjig. V pionirski list bomo poslali 4 dopise, sosednim šolam pa 7 pisem. Skrbeli bomo za osebno čistočo. Tudi izven šole — na svojih domovih bomo skrbeli za čistočo. Ker tukajšnji odred nima šolskega vrta, smo sklenili, da bomo gojili vrtne jagode in sadna drevesca doma. Tako bomo posadili 555 jagodnih sadik in 337 sadnih drevesc. Ustanovili bomo lutkovno gledališče in do 6. aprila naštudirali igrico. Ustanovili bomo šahovski krožek in sami napravili šahovske figure. Pri prezidavi šolskih prostorov bomo napravili 100 udarniških ur.

Za pionirski odred — dopisnikarca:
Sinkovič Marija, pionirka, 4. razr.

Pionirski koncert v Št. Pavlu

Dozdevalo se je, kakor da pionirji v Šentpavlu spe in se prav nič ne zganejo. Toda — kakor iskrica, ki tli pod pepelom in se razžari, so se tudi oni enkrat izkazali.

V okviru Prešernovega tedna so v nedeljo 6. februarja 1949 nudili občinstvu nad vse skrbno naštudiran koncert. Tako so dostojno proslavli stoletnico smrti našega največjega pesnika.

Pesem za pesmijo, bodisi partizanska, narodna ali težja umetna, je brezhibno donela iz 80 mladih grl in nudila resničen užitek. Nastopila je tudi desetletna violinistka Vilma Vedenikova. Ob spremljevanju klavirja je sigurno odigrala »Veselega Gašperčka«, ter prišla v zadrego šele, ko je prejela čestitke in šopek rož za ta svoj prvi korak pred javnost, ki je bila očividno iznenadena, ter ji je dala toplo priznanje. Pionirji so prečitali pismo, ki so ga ob tej priliki pisali ustvarjalcu najlepših mladinskih pesmi, svojemu prijatelju Otonu Župančiču. Načelnica pionirskega štaba je prejela lepo izdelano prehodno zastavico, za katero se bo pričel trd boj.

Udeležence koncerta je še posebej prijetno dirnila popolna disciplina, ki so jo pokazali pevci, samostojnost pionirk v vodstvu blagajne, ter velika pozornost, s katero so vršili posle reditelјev. Istotako so se izkazale govornice in recitatorke.

Ko se je še pionir Stanko zahvalil navzočim za tako lepo udeležbo in vse pozval, da s pionirji zapojo internacionalo, so se udeleženci zadovoljnih obrazov razšli.

Ta koncert je dokazal, da je naša mlada generacija na pravi poti, da razume naloge, ki jih narekuje čas in bo znala vršiti tudi one, ki jo bodo čakale v življenju.

Očividno je pa bilo tudi to, da je v tako dovršeni prireditvi vpleteno nešteto ur tihega in požrtvovalnega dela pevovodje tov. Pečnika, ki jih je izvežbal in ki se ga pionirji z vsem srcem oklepajo.

Krvniku in morilcu Plankl Alojzu je ljudsko sodišče prisodilo zasluženo kazen

V torek se je vršia v Celju javna razprava proti vojnemu zločincu, gestapovcu Plankl Alojzu iz Celja, enemu izmed zloglasnih celjskih nemčurjev, ki so pripravljali pot nemškim fašistom in po njihovem prihodu postali največji krvniki slovenskega ljudstva.

Velika razpravna dvorana z galerijo ni bila še nikdar tako napolnjena kot ta dan. Napolnili so jo Celjani, ki so preživljali strahovlado obtoženca in njegovih sozločincev v letih okupacije, prišli pa so tudi kmetje iz Savinjske doline in daljnje celjske okolice, ki so obtoženca poznali kot svojega mučitelja iz celjskih zaporov.

Ko so privedli v dvorano obtoženega Plankla, se je polastilo navzočih nevzdržno razburjenje. Žene so terjale zadoščenje za pobite može, sinovi za starše in obratno. Obtožencu ni očital kaznivih dejanj samo javni tožilec, temveč ga je obtožilo vse ljudstvo, katerega je neusmiljeno poganjal v smrt.

Obtoženi Plankl je bil član Kulturbunda od leta 1931 s funkcijo posebnega zaupnika. Kot tak je zbiral podatke o zavednih Slovencih in se z Jungerjem, Kačem, Kresnikom in ostalimi celjskimi nemčurji in poznejšimi gestapovci sestajal pri evangelijskem pastorju Mayu, ki je pošiljal poročila v Graz, tako zvanemu jugovzhodnemu institutu. Po nemškem vdoru je takoj manifestiral svojo politično zavest s sodelovanjem pri izseljevanju Slovencev in bil tajni sodelavec S. D. Leta 1942. pa je postal aktivni član gestapa. Že v letu 1941. si je dajal duška s tem, da je hodil pretepat pripornike, kot registriran gestapovec pa je sam vršil aretacije in s svojo surovostjo postal najbolj zasovražen okupatorjev hlapec. S pretepanjem in mučenjem je isiljeval od pripornikov priznanja, na podlagi katerih so se nato odrejala streljanja ali odvajanje v koncentracijska taborišča. Obtoženec je bil med gestapovci, ki so 1942 vodili po Celju skupino ujetih partizanov, jih pretepali in izpostavljali zasramovanju. Med ujetimi borci je bila tudi Tončka Čečeva, katero je Plankl brcal in zasramoval. Navzoč je bil tudi pri odvajanju otrok od mater, katere so pod pretvezo izvabili iz poslopja sedanje deške osnovne šole v Celju, kjer so bile zaprte in jih brez vsake prtljage, mnoge celo brez obutve z brzostrelkami, naterali v avtomobile in odpeljali v zloglasna taborišča. Osirotele otroke pa so razposlali v druga taborišča, tako da so ločili tudi otroke istih družin.

Pravo sliko zločinov obtoženega Plankla pa so dale s svojimi izpovedbami priče in žrtve obtoženčevega sadizma. Kmečka hči Kogovnik Jožefa iz Potoka v Zg. Sav. dolini, je o svojih srečanjih s Planklom izpovedala:

Plankl je prišel po mene v zapore in mi z verižico trdno zvezal roke na hrbtu, ko me je vodil na zaslišanje. Na gestapu me je zasliševal neki Nemec, Plankl in Kresnik. Ko so mi razvezali roke, mi je Plankl cinično ponujal verižico, češ da se lahko z njo obesim, kot se je moj brat. Ko niso mogli iz mene izsiliti priznanja, da imam zvezo s partizani, sta me Plankl in Kresnik zvezala za roke in noge na klop tako, da sem ležala na trebuhu. Nato mi je Plankl privzdignil krilo in me tolkel z bikovko, Kresnik pa me je pri tem držal za glavo. Ko sem se vrnila domov, mi je tudi sestra pravila, da je Plankl z njo počenjal isto, tepel pa jo je tudi po podplatih.

Priča Kresnik Jakob iz Čreta je v zvezi s trditvijo obtoženca, da so žene pri transportu v taborišče lahko vzele s seboj vso prtljago, izjavil: 2. avgusta so gestapovci aretirali svojce ustreljenih talcev in partizanov. Med njimi sem bil tudi jaz in moja žena, ki je umrla v Aušvicu. Dne 7. avgusta so najprej ločili može od žena, ki so ostale z otroci v mestni osnovni šoli. Dne 9. avgusta zjutraj so spravili žene z neko pretvezo s postelj na dvorišče. Ženske so bile le zasilno oblečene, nekatere celo bose. Takšne so pognali na kamicne in brez vsake prtljage internirali. Da niso vzele s seboj prtljage, sem zvedel takrat in pozneje od žene, ko sva si pisala iz taborišča. Prtljago internirancev so si razdelili med seboj kot plen gestapovci.

Ko smo bili še skupaj, sem tam videl obdolženca z drugimi gestapovci. Hodil je ves čas med nami, nas preganjal in grupiral.

Otroke so odpeljali v internacijo posebej in mnogo njih ni bilo nazaj. Tako vem konkretno za Pančič Antona, 10 mesecev starega, kateremu sem skrbnik.

Po izjavi priče je obt. Plankl sicer priznal soudeležbo, vendar je trdovratno zanikal, da mu je kaj znanega o kraji prtljage. Na vprašanje tožilca, kdo je konkretno odvajal otroke od mater, ki so bile aretirane, je navedel organizacijo »Mutter und Kind«, s Krikovima, Stigerjevo in ženami drugih gestapovcev in doseljenih iz Avstrije.

Priča Vahčič Anton iz Kozjega je izpovedal: Obtoženi Plankl je bil vselej navzoč pri mojem zasliševanju. Najprej nisem vedel za njegovo ime in ga nisem točno poznal, potem pa mi je povedal Krivec Maks. Tudi danes spoznam obtoženca kot tistega, ki me je pretepal z bikovko. Tepla sta me dva gestapovca, ki sta me zvezala na klop, da sem ležal na trebuhu. Nato sem bil odpeljan v bunker, kjer so me privezali za vrv, ki je visela od stropa. Bil pa je obtoženec tisti, ki me je v pisarni zvezal na stol in pretepal ter mi najbolj ubil moralo.

Tudi pri tej izpovedi je Plankl zakrknjeno tajil, da ne ve za slučaj, oziroma, da je pretepal on le z roko in z ravnilom, ne pa z bikovko.

O sadističnem postopanju obtoženca s priporniki govori izpoved Potočar Franca iz Gornje Rečice, ki je kot priča izpovedal: Zasliševal me je gestapovec Moser in mi ukazal počepati po dve uri. Pri nekem takem mučenju je bil navzoč obtoženec, ki je sedel v sobi in bral časopis. Ko sva bila sama sem se poskušal malo oddahniti, obtoženec pa me je ves čas priganjal: »Los, los!« Ko mi je obtoženec ukazoval, sem počepal dve do tri ure.

Rudar Nemec Miha iz Rečice je o obtožencu izpovedal: »Pri mojem prvem zaslišanju je bil navzoč obtoženi Plankl kot tolmač. Ležal sem z glavo pod stolom. Eden od gestapovcev me je držal za glavo, obtoženec pa me je tepel po podplatih, tako da se nisem mogel 14 dni obuti. Noge sem imel popolnoma črne od udarcev. Ko sem vpil od bolečin, mi je obtoženec ovil glavo z mojim suknjičem in mi porinil v usta bikovko. Pri drugem zaslišanju sem moral na ukaz gestapovca Pirmanška počepati z dvema stoloma v rokah. Ko sem že omagal, pa me je obtoženi Plankl sunil z nogo v hrbet in zahteval, da še počepam. Kot spomin na Pirmanška imam izbit zob in prebito ustnico, na Plankla pa zlomljen mezinec na nogi.

Krivec Maks je bil leta 1942 aretiran pod sumnjo, da ima skrito orožje. O zaslišanju na gestapu je kot priča izpovedal: Ko so me pretepali pri zasliševanju že skoraj eno uro, je prišel v sobo Plankl. Odmaknil je pisalno mizo in postavil na sredino sobe stol, na katerega mi je ukazal sesti. Nato mi je izpodbil stol, da sem padel na tla. Zgrabil me je za lase in me pehal iz kota v kot, kjer so se postavili gestapovci. Ko sem od onemoglosti padel na tla, me je Plankl zmerjal za bandita in brcal s škornji, dokler nisem padel v nezavest.

V dopoldanskem zasliševanju je nastopilo še več drugih prič, ki so razkrivale zločinsko delo obtoženega. Med drugimi je priča Lešek Simon iz Celja ovrgel obtoženčevo trditev, da je bil navzoč pri zasliševanju pripornikov šele od junija 1942. dalje. Plankl je pričo Leška tepel že pri zasliševanju leta 1941. in že ob podpisu sramotnega pakta v marcu 1941 grozil z obračunavanjem. Priča Krušič Vera je razen ostalega omenila tudi izjavo Planklove žene, s katero sta bili zaposleni v istem podjetju. Obtoženčeva žena je izrazila proti Krušičevi začudenje, da ima njen mož »tako dober želodec«, da lahko prenese mučenja in streljanja, ko nekateri vojaki pri tem padajo v nezavest.

Na obtožbe prič je Plankl večjidel zanikal svoje grehe, oziroma jih je skušal omiliti. Lažje obtožbe je cinično priznaval, pri težjih pa je skušal predstaviti sebe kot pasivno navzočega. Med priznanji, ki jih je dal dokaj brez oklevanja, je tudi potrdilo pričanja tov. Fortunat Ivana, da je v letu 1943. zakopal na mestnem vojaškem pokopališču krsto, oziroma nadzoroval, če bo zakop grobar res izvršil. V pojasnilo je obtoženec povedal, da je nadzoroval pokop zapornika po nalogu šefa gestapa Tobija. Slučaj je jasneje osvetlil priča Golež Rudolf, ki je kot paznik v zaporih vedel za dva slučaja, da so gestapovci odpeljali na zaslišanje pripornika, ki se iz prostorov gestapa ni več vrnil. V teh slučajih so verjetno gestapovci svoje žrtve zakopali sami.

Še težje so obremenile obtoženca priče, ki so nastopile proti njem v popoldanski razpravi. Priča Lokan Ivan iz Sv. Pavla je pripovedoval o nečloveškem mučenju, ki mu ga je prizadejal obtoženec v bunkerju zaporov. Mučenje je bilo tako grozotno, da je njegov sotovariš Kupec Vinko iz Sav. doline podlegel, sam pa ima od udarcev zlomljeno ključnico.

Vsaka priča je povedala nov odstavek iz povesti njegovih zločinov, ki so bili že pred tem znani Slovencem v Celju in daleč v okolici. Med najmlajšimi pričami je nastopil Zupanc Franc iz Savinjske doline, ki je kot 14letni pripornik gledal skozi okno zapora smrt svojega očeta, ko je z enajstimi drugimi talci bil ustreljen v dvorišču »starega piskra« v letu 1943. Med zločinci, ki so streljali, si je zapomnil obtoženega Plankla, ki je bil navzoč tudi ob njegovem privodu v gestapovske zapore.

Priča Rojnik Ivanka je v zaporu zaznala, da je obtoženi Plankl pretepal Zupanc Marijo iz Celja tako dolgo, da je izsilil iz nje priznanja. Na podlagi priznanj Zupančeve je bilo aretiranih nato najmanj 80 ljudi, od katerih je bilo okoli 30 umorjenih.

Obtoženi Plankl je v tem slučaju priznal, da je zasliševal Zupančevo, zanikal pa je, da bi jo bil pretepal iz obzirnosti do njene srčne napake. S svojimi natvnimi lažmi, kot je ta in zagovor, da je prišel v aparat gestapa, ker ga je tja poslal »Arbeitsamt«, je povzročil med poslušalci smeh in ogorčenje nad svojo zakrknjenostjo, ki je bila značilna za ves njegov zagovor. Priznal je le dejanja, ki so mu bila neizpodbitno dokazana in tista, katera je storil javno, da je pretepal ujete borce, ki so jih vodili po celjskih ulicah in brcal zlasti Tončko Čečevo, ki je vzklikala »Živela Jugoslavija«. Na vprašanje predsednika sodišča, čemu je pretepal zapornike, je cinično izjavil: »Ker niso priznali.« Tako pa da je ravnal, ker je videl v Slovencih nevarnost za nemški rajh.

V svojem zaključnem govoru je javni tožilec dejal, da je razprava le majhen odlomek nasilja nad slovenskim narodom, ki so ga izvajali ljudje, kakor je obtoženi Plankl Alojz ter celjski kulturbundovci Junger, Stiger, Kač, Kresnik in ostali vojni zločinci. Cilji kulturbunda so vidni že iz priznanja obtoženca, da so že pred okupacijo pri pastorju Mayu prisostvovali predvajanju nacističnih filmov, kot n. pr. o okupaciji Poljske, s katerimi so vzbujali v tej družbi sadizem, rasno mržnjo in utrjevali nacistično ideologijo. Ko je bilo kulturnih predpriprav dovolj, je sledila kalvarija zavednih celjskih Slovencev, o kateri so priče povedale dovolj in katerih se ves slovenski narod spominja z grozo. Obtoženi Plankl je eden izmed tistih, ki so prišli v zgodovino Slovencev kot njegovi krvniki. Slika v »Slovenskem zborniku«, kjer je nasmejan poleg mrtvih in ujetih partizanov, pove o njem dovolj. Nihče izmed prič, kakor tudi sam obtoženec, ni vedel povedati nobenega primera, kjer bi pokazal vsaj malo volje, da blaži trpljenje nedolžnih žrtev. Z ozirom na dokazno gradivo, in v imenu žrtev, ki so padle za našo osvoboditev, posebno onih, katerih smrt je zakrivil obtoženec in v imenu družin, ki so zaradi njega izgubile svoje drage, je zahteval javni tožilec za obtoženega Plankla najstrožjo kvalificirano kazen. Njegovi zahtevi se je pridružila vsa dvorana.

Tudi obtoženčev zagovornik je izjavil, da je pazno sledil vsemu poteku razprave pregledal kazenski zakonik, vendar za obtoženca spričo njegovih težkih dejanj ni našel nobene olajšalne okolnosti.

Sodišče mu je za vse njegove številne zločine, ki jih je zagrešil nad slovenskim ljudstvom, izreklo pravično kazen, to je smrtno kazen z obešenjem.

V Velenju bodo pri delu na zadružnem domu uvedli več načrtnosti

Na prvem delovnem sestanku v letošnjem letu je Gradbeni odbor zadružnega doma v Velenju pregledal delo v lanskem letu in postavil plan za letošnje prvo četrtletje.

Zadružni dom bo med največjimi v okraju Mozirje. Delo na gradilišču je sedaj tako daleč, da je vse pripravljeno za zidanje v pomladanski sezoni. V letu 1948 so že zabetonirali temelje, sezidali 103 kub. m podzidka s kamenjem in še 24 kub. m z betonom ter 68 m³ zidu. Izkop zemlje za kulturno prosvetni del doma so izvršili v celoti s prostovoljnim delom, kakor tudi 160 m³ izkopa za gospodarski del doma, zasipa pa imajo doslej 288 m³. Delali pa niso le na gradilišču samem, prav živo je bilo tudi pri pripravah kamenja in drv za apnenico, saj so že trikrat žgali apno in ga pripeljali na gradilišče. Izgleda, da ga bodo morali žgati tudi letos, ker ni izgledov, da bi ga dobili iz zagorske apnenice, ki je kakor ostale obremenjena z naročili za druge gradnje v letošnjem planu. Precej prostovoljnih ur se je nabralo tudi pri lomljenju kamenja za temelje, izvozu peska in gramoza. V zadnjih mesecih se je pri tem delu posebno izkazala mladina, ki je sama pripravila ca. 300 m³ gramoza. Samo od avgusta do novembra je bilo opravljenih skupno 2959 prostovoljnih ur, kar nazorno kažejo grafikoni.

Pri delu v lanskem letu smo naleteli tudi na ovire. Akcija za izdelovanje opeke v poljski opekarni je propadla vsled neodgovornih poedincev, ki se ne zavedajo važnosi gradnje. Prav tako niso uspeli zaktivizirati vseh masovnih organizacij, nekatere, kakor Zveza borcev pa so v zadnjem času zelo popustile, a druge OF Stara vas in Podkraj so jim nudile le malo podpore pri organiziranju prostovoljnega dela.

V planu imajo, da bodo do pomladi pripravili ves gradbeni material. Najpreje bodo pripravili gramoz, nato pesek, les in nabavili apno ter opeko, pri čemer jih bo morala podpreti okrajna uprava.

PRED IV. KONGRESOM LMS

Tekmovalne vesti iz mladinskih aktivov

Aktiv Št. Pavel

Na čast IV. kongresu LMS so delali dne 13. februarja prostovoljno vsi mladinci, le z nekaj izjemami. V sedmih urah so izvršili dnevni plan. Mladina tiskarne je dnevni plan presegla za 3.5%. 18letni mojster Mak Franc je pripeljal na delo vse mladinke iz svoje tkalnice. Sodelovali so tehniki in mojstri, med katerimi so bili Kus Karl in obratovodja Trnovšek Zdravko. Mladina ima v svoji sredini mlade tkalke udarnice Golouh Štefko, Pungeršek Pavlo, Golavšek Amalijo, Ocvirk Marijo in še nekatere, katere so veliko pripomogle, da je bil letni plan za leto 1948 izpolnjen 13. novembra 1948. Po delu je mladina s tajnim glasovanjem izvolila vodstvo organizacije, komitet LMS v tovarni. Mladinski aktiv je za razvedrilo mladine priredil 19. februarja mladinsko rajanje.

Sekretariat aktiva Loka

pri Frankolovem je na svoji seji dne 18. februarja izdelal plan dela mladinskega aktiva. Predvsem so postavili v plan razširitev organizacije. Redni študij mladine. Vsak mladinec, bo delal 20 ur prostovoljno pri čiščenju sadnega drevja in popravilu vaške ceste. 15 mladincev se bo vključilo v zadrugo. 10 se jih bo naročilo na list mladine. Za razvedrilo mladine bodo še bolje pripravili plesne vaje in pritegnili vso mladino. Aktiv se bo udeležil okrajnega izleta dne 27. februarja v Planico na skakalne tekme.

Aktivi v Vitanju

bodo skupno s Socko in Novo Cerkvijo pripravili četo za avtostrado, ki bo odšla na delo konec maja. Četa bo štela 50 mladincev. Izdelali so si letni plan in organizirali tekmovanje do kongresa LMS. Do takrat bodo postavili tri aktive v hribovskih vaseh. Vsi aktivi Rakovec, Gozdna, Kladivarna in vaški v Vitanju imajo reden študij vsak teden, katerega se udeležuje vsa mladina. Kmečkega tečaja se udeležujejo vsi člani LMS in še starejši. Aktiv Nova Cerkev je organiziral šahovsko grupo in telovadno društvo, ki šteje 30 mladincev. V Rakovcu se je naročilo na list Mladina 10 članov.

Aktiv tovarne Polzela

Pripravlja proslavo za dan žena — 8. marec. 70 mladincev in mladink prekoračuje dnevno normo za 12%. Aktiv je skupno z upravo postavil 5 mladinskih proizvodnih brigad, prehodno zastavico dnevno podeljujejo najboljši mladinki.

Aktiv Vel. Pirešica

Aktiv je priredil Prešernovo proslavo. Na sestanku dne 17. februarja so izdelali načrt za popravilo ceste skozi vas. Kamenje so nakladali Štefančič Anton, Rednak Jože in Salobir Danijel. Odgovornost za priprave pa so prevzeli Čretnik Slavko, Rehar Vilko, Novak Jože. Pripravljajo igro »Zelena vrvica«. Za gradnjo Novega Beograda so se javili: Čepin Maks, Čretnik Stanko, Veber Ivan, Aubreht Milan, Lesjak Slavko in Toman Dragica.

V Marofu

je pričel izobraževalni tečaj, katerega poseča 25 mladincev. Predvsem so pokazali razumevanje člani zadruge, kateri bodo vodili strokovna predavanja o kmetijstvu in zadružništvu.

Pred 8. marcem

Žene v krajevnem odboru Rečica bodo s tekmovanjem počastile svoj mednarodni praznik

Odbor AFŽ Laško napoveduje tekmovanje odboru AFŽ Rečica za počastitev 8. marca, sam pa sprejema naslednje obveznosti:

1. V študij OF, bralne krožke, strokovne in izobraževalne tečaje bomo vključile vsaj 50 žena.
2. Ponovno bomo zbrale še najmanj 20 novih naročnic za Kmečko ali Našo ženo.
3. Na čast 8. marca bomo vključili v tekmovanje vsaj 70 odst. žena.
4. V obvezo smo sprejele 2600 prostovoljnih ur v letu 1949. Od tega bomo izvedle do 8. marca 300 prostovoljnih ur.
5. V gospodarskih akcijah bomo žene pritegnile k vršičkanju krompirja za seme. Zbrale bomo naročnice za 1000 enodnevnih piščancev ter iste naročile.
6. Pridobile bomo dve novi obiskovalki otrok. Materi z 9 otroci, ki je zaposlena v produkciji, bomo za dva najmlajša otroka sešile perilo in preskrbele za to potreben material.
7. Zainteresirale bomo merodajne funkcionarje za ureditev jasli ter pridobile prva finančna sredstva za iste.
8. Postavile bomo aktiv za množično kontrolo.
9. Pregledale bomo, katere žene še niso članice OF ter jih obiskale in jih pridobile za članstvo.
10. Pokrenile bomo agitacijo za stoodstotno udeležbo žena na volivah v OF odbore.
11. Za 8. marec bomo priredile vsaj eno kulturno prireditev.

Pričakujemo, da se bo odbor AFŽ Rečica odzval našemu tekmovanju in nas v delu še prekosil.

Priprave žen na 8. marec v Tkalnici hlačevine Celje

Žene v Tkalnici hlačevine so se zbrale dne 22. t. m. v sindikalni dvorani, da bi se dogovorile kako bi najlepše počastile mednarodni praznik žena.

Sklenile so, da bodo s prispevki celotnega kolektiva zbrale in sešile perilo za naše najmlajše, ter s tem obdarile malčke brez staršev v »Dečjem domu« v Oblakovi ulici.

S tem bodo pokazale veliko ljubezen do otrok, katerih starši so dali svoje dragoceno življenje za našo svobodo.

Tekmovalne vesti iz odborov AFŽ

Žene Dobrne

Programu okrajnega odbora so priključile še obdaritev obeh Mladinskih domov — Bosančkov s copatkami, a Dom Mihe Pintarja z otroškim perilom. Pa še prispevek za javni radioaparat z zvočnikom bodo pobirale. S svojimi obvezami so napovedale tekmovanje tovarišicam iz Nove Cerkve.

Žene Nove Cerkve

tudi niso kar tako. Pridobile so že 14 naročnic na »Kmečko« in »Našo ženo«, redni čitalni krožek so ustanovile, uredile bodo občinsko dvorišče, kontrolirale izdajo blaga v zadrugi. Tudi aktiv pomoči porodnicam osnavljajo. Povrh pa tekmujejo še z AFŽ Velike Pirešice.

Žene Sv. Jederti

so že pritegnile 20 žena v študij Osvobodilne fronte, dočim jih 18 redno obiskuje čitalni krožek. Tudi 4 nove naročnice »Kmečke žene« imajo.

Žene iz Šešč

so resno poprijele. Njihov program je že oživotvoren: organizirale so šivalnico in jo predale Kmetijski zadrugi kot njen oddelek; kuharski tečaj je v teku, učenke osnovne šole pa poučujejo v pletenju in šivanju.

Žene Št. Pavla

tekmujejo z Vranskim. Splošni program so razširile z ustanavljanjem kuharskega tečaja, šivalnice za KLO in nabavo radia za frontni kotiček.

Žene Kaplje vasi

so organizirale zdravstveno predavanje, ki ga je oddržal dr. Kokalj. Taka snov je privlačna in poučna — udeležile so se celo tovarišice iz Marije Reke.

Žene Rečice

so ustanovile svoj pevski zbor. 15 žena obiskuje čitalni krožek, 10 se jih izobražuje pri študiju OF.

In druge?

Mogoče so še bolj pridne. Le preveč skromne, skromne. Nikakih poročil ne dajo od sebe...!

Prva slovenska pesnica - Frančiška Romana Hausmann

Primerno je, da se ob stoletnici Prešernove smrti spominjamo prve celjske slov. pesnice, Prešernove sodobnice, ki je pred sto leti priobčevala v Celju svoje pesmi in sodelovala pri takratnih celjskih slovenskih gledaliških predstavah slov. kroga. Njena najlepša lirična pesem »Umirajoči pesnik« se nanaša na Prešerna, ker jo je pogled na bolnega pesnika globoko ganil, ko ga je na zimo 1848 z očetom obiskala. V pesmi je podana usoda pesnika po osebnem vtisu — pa tudi njo samo je čez tri leta zadela tu opisana enaka usoda. Iz pesmi pa tudi spoznamo njeno mišljenje in svetovno naziranje. V takratnih »Celjskih Novinah« je priobčila v obeh letnikih 1848-49 osem pesmi, v ljubljanski »Sloveniji« 1849. pa dvoje. V ponatisu so izšle njene poezije več ali manj popolno štirikrat, namreč 1914, 1926 (dvakrat) in 1930. Njena »Godovnica« nas nehote spominja Prešernove »Zdravljice«, da

»Naj cveti svoboda sveta —
Mir zedini vse ljudi!«

Pa ne samo pesmi, od nje in njenega očeta imamo obširno monografijo Savinjske doline »Štajerski raj« (Stiriens Eden), ki je izšla 1847 v 8° na 324 straneh s slikami. V njej je opisana Savinjska dolina, posebno pa še gospoščina Novo Celje kot naslednica nekdanje celjske kneževine v zgodovinskem, gospodarskem in etnografskem oziru. Izmed raznih zanimivosti bi samo omenil n. pr. opis ljudske igre na graščinskem dvorišču 1842 v prisotnosti velikanske množice in pa štiri daljše spise na koncu knjige »Vile v Gozdniku«, »Petrovški prstan«, »Teharski plemiči« in »Žički samostan«; pri slednjem se omenja nekdanji tamkajšnji staroslovenski žrtvenik, na katerem so stari Slovenci darovali svojim bogovom. Takoj po izidu knjige se je priglasilo več kupcev in Hausmann je Novo Celje prodal. Prišel pa je s kupcem navzkriž, v ječo in pred celjsko poroto dne 22. septembra 1851, ki pa je »savinjskega Valvasorja« oprostila.

Pesnica je bila rojena dne 15. aprila 1818 v Brucku ob Muri, kjer sta bila oče Jožef Ludovik in mati Elizabeta lastnika graščine Landskron. Šolala se je doma in na Dunaju. Znanje slovenščine je imela verjetno že od matere. Mati ji je umrla dne 19. 6. 1830, potem pa je oče kupil 1835 graščino Novo Celje in se s hčerko semkaj preselil. Dokupil je sedem rudnikov in troje veleposestev, sadil hmelj in murvine nasade za gojitev sviloprejk itd. Ravno na novoceljskih njivah je zibel savinjskega goldinga.

Frančiška Romana Hausmann (pisasala sta se oče in hči Haußmann) je umrla v gradu Novo Celje dne 4. aprila 1853, občina Dobriša vas takrat št. 27, in je pokopana v graščinski grobnici v petrovški cerkvi. Med raznimi dobrodelnimi volili najdemo n. pr. slovenski dijaški dom v Celju s 400 gld. itd.

Dne 30. oktobra 1854 je bilo Novo Celje na dražbi prodano. Hausmann se je nato preselil v Celje in se bavil s trgovino s premogom. Umrl je 1. marca 1856, tri leta po hčerkini smrti, njegov prijatelj opat Vodušek ga je pokopal pri Sv. Kancijanu dne 3. marca, kjer je njegov grob ob južni strani cerkve. Nagrobnih spomenikov nimata ne oče ne hči.

Ti kratki podatki so dopolnilo dosedanjim življenjepisom, zlasti v SBL.

(Iz rokopisa »Celjska bibliografija«) sestavil Martin Perc

Dobro uspeli občni zbor Sindikalne podružnice poštarjev

V nedeljo 20. februarja t. l. se je vršil, ob polni udeležbi članstva, v slavnostno okrašeni dvorani pošte Celje, občni zbor sindikalne podružnice. V svoji sredi smo ob tej priliki pozdravili predsednika Republiškega odbora sindikata ptt uslužbencev za Slovenijo predsednika OSS-a Celje, direktorja poštne direkcije in zastopnika tt-direkcije.

Ob ovoritvi so v poštnih prostorih zadoneli zvoki godbe na pihala, ki so z Internacionalo pričetku vtisnili slovesno razpoloženje. Izčrpnim, samokritičnim poročilom upravnega odbora je sledila živahna diskusija. Vsebinsko je bila bogata, saj je nakazala vse šibke strani sindikalnega dela v preteklem letu s ciljem, da se jim v bodoče izognemo. Zdravo kritiko iz vrst članstva smo pozdravili z odobravanjem, saj je nam samim v potrditev doseženih uspehov, ker se ni pokazalo v tem samo splošno zanimanje za sindikalno delo, temveč tudi postopna izgradnja našega članstva. Vse to pa je sad uspelih študijskih krožkov v letu 1948. S strani nekaterih članov upravnega odbora so bile zajete v diskusijo tudi nove naloge in bodoči razmah sindikalne podružnice. Kot najvažnejša naloga je bilo poudarjeno sodelovanje našega članstva na terenu z masovnimi, političnimi forumi, ki nudi obojestransko pomoč v delu in organizaciji.

Ob zaključku diskusije sta poštni direktor in zastopnik tt direkcije v jedrnatih referatih nakazala pomen vključitve ptt stroke v petletni plan in dolžnosti, ki smo jih s tem sprejeli in ki jih hočemo častno izpolnjevati. S prehodom v gospodarsko podjetje smo iz suhoparnih uradnikov postali gospodarstveniki. Kar čez noč, lahko rečemo, se je naše delo bistveno spremenilo. Nismo se še skoraj zavedeli, kaj zahteva ta nova pridobitev od nas — predvsem poglobitve čuta odgovornosti do dela vsakega posameznika. Kot dobri in zavedni člani naše skupnosti bomo tudi v tem pogledu sledili nakazanim smernicam naših voditeljev v socializem.

Po uspešni diskusiji je članstvo dalo staremu odboru razrešnico in pričele so se volitve novega odbora. Če si pogledal tedaj v obraze članov, si razbral z njih, kako tehtajo svoje misli za to, kar bodo prenesli na volivni listek, zavedajoč se, da volijo tiste, ki jih bodo v njih težnjah podpirali in zastopali njih zahteve pri nadrejenih. Ponovno so bili izvoljeni nekateri stari odborniki, ki bodo s svojimi izkušnjami podprli novince, katere so sprejeli v svojo sredo.

Jedro občnega zbora so sklepi, ki so bili sprejeti z odobravanjem članstva. Delo sindikalne podružnice bo po izkušnjah leta 1948 še načrtnejše in uspešnejše. Članstvo se zaveda nalog, katere je prevzelo s svojimi sklepi za še večji dvig sindikalnega dela.

FIZKULTURA

NOGOMET V ŠTORAH

Nogometna sekcija TD Kovinar v Štorah pridno koristi lepo vreme za trening moštva ter ga sistematično pripravlja za pomladni del tekmovanja v celjski skupini.

Nogometaši redno trenirajo pod nadzorstvom tov. Zvonka Brozoviča, ki prenaša svoje znanje na mlade kakor tudi na najmlajše. Sedaj v zimskih mesecih so bili vedno vsi treningi polnoštevilno obiskani, kjer so se nogometaši marsikaj naučili, a največ so posvetili disciplini tako, da danes lahko trdimo, da je nogometna sekcija v Štorah v tem pogledu prerojena.

Društvo nogometno sekcijo podpira in se trudi, da jo omasovi, ker so v Štorah dani vsi pogoji.

Da bi društvo šlo v pomladno tekmovanje čim bolj pripravljeno in s čim večjimi izkušnjami, je Kovinar odigral v Štorah dne 13. februarja 1949 prijateljsko tekmo proti SD Železničar II iz Ljubljane in jo dobil v svojo korist s 4:1, dne 20. februarja 1949 pa je premagal prvo moštvo Krim iz Ljubljane z rezultatom 2:1. Na programu so še tekme s Kladivarjem iz Celja in Železničarjem iz Maribora.

Nogometašem iz Štor želimo, da svoje začeto delo nadaljujejo in da se jim izpolni želja, ki je mladim nogometašem pri srcu, t. j. da morajo letos v »Slovensko ligo« in s tem dokazati, da niso samo dobri delavci, temveč tudi dobri fizkulturniki.

K NEDELJSKI TEKMI KLADIVAR : PROLETAREC (Zagorje)

Kladivar je izgubil delno proti pričakovanju, delno po pričakovanju pokalno tekmo s Proletarcem v Zagorju.

S postavo, s katero so šli Celjani na pot, ni bilo pričakovati posebnih uspehov in tako je tudi bilo. Napad, ki je bil veči del sestavljen iz rezervnih igralcev, ni realiziral številnih šans. Poleg tega so mladinci, ki so igrali zadnje tekme v liginem moštvu vse premalo razviti, da bi se v tem slučaju mogli proti fizično razvitim Zagorjanom uspešno boriti. Tako je kljub temu, da je bila obramba Kladivarja na višku in je funkcionirala brezhibno, tu je treba pohvaliti vratarja Klajnška, branilca Petelineka in Laha, kakor tudi Bernarda in Dobrajca v krilski vrsti, Kladivar izgubil. Res je, da so bili Celjani dve tretjini igre v premoči in da jim kratek teren ni koncenriral, toda Kladivar le ni nastopil v najmočnejši postavi, kot je to trdil zagorski dopisnik »Poleta«. Gledalci so se vedli ves čas igre zelo nedisciplinirano in celo med tekmo vdrli v igrišče. V napadu Belcer in Siber nista mogla mnogo opraviti, ker ni bilo v igri napada prave povezave, kljub temu, da so igrali ostali zelo požrtvovalno.

In h koncu še nekaj! Dokler ne bodo oni igralci, ki stoje še sedaj ob strani in bi lahko pripomogli k uspehom celote, uvideli, da je njihovo stališče nepravilno ter obsojanja vredno, potem ni pričakovati, da bo Kladivar dosegel sploh kakšen uspeh, temveč nasprotno, izpadel bo iz slovenske lige.

LJUDSKA TEHNIKA

Po kongresu Ljudske tehnike v Beogradu se je delo klubov in društev Ljudske tehnike še bolj razživelo. Od društev izpolnjujejo obvezo letnega plana in jih tudi presegajo Avto-moto društvo, Radioamatersko društvo in Letalsko društvo. Osnovan je iniciativni odbor Fotoamaterskega društva. Od stanic mladih tehničarjev se najbolje razvija delo v II. gimnaziji in I. gimnaziji. Potreba bo poživeti še osnovne šole, katerim naj bodo vzgled navedene gimnazije. Na šolah na vasi je osnovanih 6 stanic mladih tehničarjev, ki kažejo veliko zanimanje za letalske, brodarske, kemične in prirodopisne krožke. Tudi v teh se že razvija pravi tekmovalni duh.

OOLT Celje obvešča vse stanice mladih tehničarjev, da se vrši tečaj za instruktorje letalsko modelarskih krožkov v soboto, dne 26. t. m. od 14. do 18. ure popoldne in dne 27. t. m. od 8. do 12. ure dopoldne. Isti dan popoldne bo tudi praktični prikaz letenja modelov na letališču v Levcu s pričetkom ob 12. uri. V slučaju slabega vremena, praktično delo na letališču odpade.

Brodarsko društvo Celje sporoča vsem svojim članom in ljubiteljem naših rek, da se prične tečaj 25. februarja 1949 ob 6. uri zvečer. Prijave za vpis sprejema Okrajni odbor Ljudske tehnike Celje in predsednik brodarskega društva tov. Orel v drogeriji Vrtovec.

MALI OGLASI

ZAMENJAM
dvosobno stanovanje, konfortno, v Mariboru za enako v Celju. Naslov v upr. lista CT.

SOBO IN KABINET
z vsemi pritiklinami zamenjam za dvosobno s pritiklinami. Vprašati v upravi.

SOBICO ODDAM
ženski, ki bi po dogovoru dnevno pomagala v gospodinjstvu. Naslov v upr.

SOBO V MESTU
išče pleskar. Poizve se v upravi Celjskega tednika pod šifro »Dober plačnik«.

KOVAŠKEGA POMOČNIKA
samostojnega, sprejme Kmetijska zadruga Griže v stalno službo. Istotam se sprejme tudi kovaški vajenec.

PRAZNO SOBO V CELJU
ali v bližini išče miren tovarniški delavec. Ponudbe na upravo pod »Dobro plačam«.

DVOSOBNO STANOVANJE
s pritiklinami zamenjam za enosobno stanovanje s pritiklinami v centru mesta. Stanovanje je zračno in suho.

DVOSOBNO STANOVANJE
z vsemi pritiklinami v bližini Ljubljane, zamenjam za enako v Celju. Informacije v upravi CT.

DVE POSTELJNI MREŽI
kupim, ali dam v zameno moške čevlje št. 42. Ponudbe na upravo Celjskega tednika pod »Takoj«.

GOSPODINJSKO POMOČNICO
starejšo išče mirna tričlanska družina Plača po dogovoru. Naslov v upravi.

LOVSKA PSICA
brak jazbečarka, nizka, svetlorjava, dolgih uhljev je ušla. Javite proti nagradi: Kovač, Celje, Zavodna 21.

DINAMO S SVETILJKO
prodam ali zamenjam za dobro ohranjeno otroško posteljo. Poizve se v upravi CT.

IZGUBIL SEM
usnjene rokavice v kinu Metropol ali od tam do kolodvora. Ker najditelju ena rokavica ne koristi, prosim, da jo odda uredništvu CT.

ŠAH

MOŠTVENO TEKMOVANJE CELJSKEGA OKROŽJA

V 4. kolu so bili doseženi naslednji izidi: Rudar—Bratstvo 7½:½, SŠD Celje—Hrastnik 8:0 (brez igre), Savinjčan—Edinstvo 3½:1½ in 3 partije prekinjene. Stanje po 4. kolu SŠD Celje 25½, Rudar 21(1), Savinjčan 16(3), Edinstvo 12½(4), Hrastnik 10½ in Bratstvo 6½ točk.

TURNIR SŠD CELJE

V 5. kolu so se partije končale z naslednjimi izidi: Kompan—Mirnik 0:1, Cijan—Hočevar 1:0, Lorbek—Kastelic 1:0, Modic—Krušič 1:0, dr. Čerin—Vučkovič 0:1, Lečnik jun.—Šnajder 0:1, Šnajder—Novak 1:0, Fajs je bil prost.

6. kolo: Mirnik—Lorbek, remi, Hočevra—Kompan 1:0, Fajs—Cijan 0:1, Kastelic—Modic 1:0, Krušič—dr. Čerin, remi, Vučkovič—Lečnik 1:0, J. Šnajder—F. Šnajder, prekinjeno, Novak je bil prost.

Po 6. kolu vodi Čijan 5(1) pred Lorbekom 5, J. Šnajder 4(1) ter Hočevar in Modicem 4 točke.

V brzoturnirju za prvenstvo februarja je zmagal Nikolaj Hočevar.

ŠAHOVSKO DRUŠTVO BOLNICE SE PRIBLIŽUJE VRHU TABELE

Na sindikalnem moštvenem prvenstvu celjskih sindikalnih podružnic je bilo odigrano XI. kolo, v katerem se je moštvo Bolnice približalo Sodišču, ter je pričakovati v naslednjem kolu tudi izpremembe na vrhu tabele.

Po XI. kolu izgleda tabela takole:

	tekem	točk
1. Sodišče — tožilstvo	11	46
2. Bolnica	10	45
3. Kovinar I	10	42
4. Kovinar II	10	36
5. SAP	10	35½ (1)
6. Železničar	9	33
7. Kovinar III	10	33
8. Finomehanika	10	31½
9. Grafičar	9	31
10. Ind. servis	9	28½ (1)
11. Oblačilna	11	26½
12. Poštar I	10	26½
13. Naproza	10	20½
14. Kemičar	10	17
15. Mestni magazin	9	10½
16. Poštar II	9	10½
17. Narodna banka	3	5

Do konca prvenstva se bo igralo še šest kol.

M. J.

OBJAVE

Na osnovi 2., 28. in 36. člena Splošnega zakona o ljudskih odborih izdaja mestni ljudski odbor Celje na svojem III. rednem zasedanju dne 5. februarja 1949

ODLOK
o prijavljanju stanja živine in prašičev zaradi evidence.

1. člen

Rejci goveje živine in prašičev so dolžni zaradi vodenja evidence v roku 3 dni prijaviti poverjeništvu za kmetijstvo MLO Celje vsako spremembo številčnega stanja goveje živine in prašičev, ki nastane s prodajo, poginom, nakupom, priplodom, zakolom, prisilnim zakolom in podobno.

2. člen

Kršitelje tega odloka kaznuje Izvršilni odbor MLO Celje z denarno kaznijo do 2000 din ali s poboljševalnim delom.

Upravni kazenski postopek se izvede po predpisih zakona o prekrških.

3. člen

Izvršilni odbor MLO Celje se pooblašča, da izdaja v okviru tega odloka potrebne dopolnilne ali spreminjevalne predpise.

4. člen

Ta odlok začne veljati od dne objave na uradnih deskah Mestnega ljudskega odbora Celje.

Tajnik: Skomina Rafko
Predsednik: Kokalj Stane

K ODLOKU O PRIJAVLJANJU STANJA ŽIVINE IN PRAŠIČEV

K prednjemu odloku daje Izvršilni odbor MLO Celje sledeče pojasnilo:

Mestni ljudski odbor je izdal ta odlok v namenu, da vodi evidenco o porastu oziroma padcu goveje živine in prešičev, zaradi česar je potrebno, da mu je javljena vsaka sprememba v številčnem stanju. V novi družbeni stvarnosti, pri kateri je vse gospodarstvo vodeno načrtno in ne anarhično kot je bilo v kapitalističnem družbenem redu, je ta odlok vsekakor umesten. S tem odlokom je Mestni ljudski odbor povečal pažnjo nad tem, da se številčno stanje živine in prašičev ne bo zmanjšalo, temveč bo oskrbel, da se bo številčno stanje povečalo in s tem dvignil življenjski standard delovnega človeka.

OBVESTILO

I

Poverjeništvo za trgovino in preskrbo MLO Celje sporoča prebivalstvu mesta Celja sledeče:

Da bi se administrativno delo moglo nemoteno opravljati na poverjeništvu in da ne bi stranke po nepotrebnem izgubljale časa, uvajamo sledeče uradne ure za sprejemanje strank:

1. Poverjenik sprejema stranke ob ponedeljkih, sredah in petkih od 9. do 12. ure.

2. Ostali referenti pa vsak dan od 8. do 12. ure.

Pozivamo prebivalstvo mesta Celja, da se teh uradnih ur točno drži, da ne bi potem nastala nepotrebna kritika.

II

Glasom odloka Zveznega ministrstva trgovine in preskrbe št. 3476 z dne 16. februarja 1949 se bo izvršila zamenjava državnih bonov — vezane trgovine za imetnike bonov (kmetovalce) področja Mestnega ljudskega odbora v dneh od 1. do 5. marca 1949 v prostorih Mestnega ljudskega odbora (pritličje levo) od 8. do 14. ure.

Zaradi hitrejšega poslovanja zamenjave, se bo vršila zamenjava po sledečem vrstnem redu:

1. marca 1949 za vasi: Babno, Medlog, Ložnica, Lava.

2. marca 1949 za vasi: Lopata, Ostrožno, Dobrova in Lokrovec.

3. marca 1949 za vasi: Zg. Hudinja, Sp. Hudinja, Gaberje, Čret in Zavodna.

4. marca 1949 za vasi: Zagrad, Pečovnik, Košnica, Polule, Lisce in Celjemesto.

Kupna moč starih bonov preneha s 1. marcem 1949.

Poverjeništvo
za trgovino in preskrbo
MLO Celje

Sindikalno kulturno-umetniško društvo »France Prešeren« Celje

VABILO
na redno letno skupščino

ki se bo vršila v četrtek, dne 3. marca 1949 v dvorani doma Ljudske prosvete (Nar. dom), s pričetkom **ob pol 20. uri.**

Dnevni red:

1. Otvoritev.
2. Izvolitev delovnega predsedstva, zapisnikarja in overovateljev zapisnika. Izvolitev kandidacijske komisije.
3. Poročila predsednika, tajnika (poročilo po odsekih) in blagajnika.
4. Razprava o poročilih.
5. Poročilo nadzornega odbora in razrešnica staremu odboru.
6. Govori zastopnikov GOZS in OSS.
7. Izvolitev volivne komisije.
8. Volitve novega odbora.
9. Delovni načrt in proračun za leto 1949.
10. Določitev članarine za leto 1949.
11. Objava izida volitev.
12. Slučajnosti.

Na občnem zboru nastopijo posamezni društveni odseki s pevskimi in godbenimi točkami.

Pozivamo vse članstvo, da se občnega zbora polnoštevilno udeleži in s tem pokaže zanimanje in povezanost z društvom, ki mu pripada. Odbor.

OBJAVA

Vsa motorna vozila na območju okraja Celje-mesto morajo biti najkasneje **do 5. marca 1949** prijavljena na odseku za notranje zadeve Celje-mesto. Vsak imetnik ali uporabnik naj si preskrbi prijavne pole ter iste izpolni in vrne odseku za notranje zadeve Celje. Vozila morajo biti prijavljena izpravna in neizpravna. Kdor se ne bo držal roka, bo kaznovan po uredbi o prijavi motornih vozil.

»PUTNIK«
priredi predavanje s skioptičnimi slikami o Istri in Hrv. Primorju v sredo 2. marca 1949 ob 19. uri v Mali dvorani OF. Celjani vabljeni ste!
»Putnik« Celje

DRUŠTVO ESPERANTISTOV
v Celju vabi k občnemu zboru, ki se bo vršil v Obrtnem domu, Gledališka ulica, v nedeljo dne 27. februarja 1949 ob 9. uri.

Nedeljska zdravstvena dežurna služba: 27. februarja 1949: **Dr. Bitenc Maks,** Celje, Ljubljanska 6.

Nedeljska zdravstvena služba traja od sobote opoldne do ponedeljka zjutraj do 8. ure.

Oglase in objave
za vse revije in časopise sprejema podružnica
Jugoreklam
CELJE, Prešernova 3

Tiskovine
Zavoda za socialno zavarovanje
dobite v podružnici
»Jugoreklam«
Celje, Prešernova 3

NOVOPOROČENI

V Celju:

Zličar Andrej iz Bjelovara in Velenšek Frančiška iz Celja. Ribežl Franc in Lipovšek Ivana, oba iz Celja. Vertačnik Stanislav in Lednik Ana iz Celja. Kučan Dezider in Turnšek Ivanka iz Celja. Kenda Jožef in Cverle Ana iz Celje-okr., on iz Tolmina. Čuvan Jožef in Grobelnik Terezija iz Mozirja, on iz Celja. Gradič Slavko in Lešek Frančiška, oba iz Celja-okol. Pleterski Franc in Bark Božena-Natalija iz Celja-okol., on iz Krškega. Skornik Jožef in Belc Marija, oba iz Celja-okol. Marcius Stjepan in Drolc Alojzija iz Kamnika, on iz Čakovca. Mugerli Ksaverij in Vodeb Justina iz Celja, on iz Gorice. Kovačevič Blaško in Šunko Eva iz Maribora, on iz Tuzle. Rančigaj Janez in Žabkar Kristina iz Krškega, on iz Celja. Botušič Marin in Jelen Marija iz Celja, on iz Splita.

V mozirskem okraju:

Skornšek Ivan in Zagoršek Antonija iz Šoštanja. Uranjek Franc iz Šoštanja in Novak Amalija iz Družmirja. Kampjut Stane iz Mozirja in Nadvežnik Marija iz Lokovice. Bider Ivan iz Pustopolja in Šestir Vera iz Spodnjih Kraš. Hren Franc iz Kokarja in Fekner Stanislava iz Nazarja. Gril Mihael iz Št. Andraža pri Velenju in Menih Marija iz Velikega vrha.

UMRLI

V Celju:

Pondelak Karel iz Artič. Pevec Štefan iz Strmca, Hum na Sutli. Vrankar Katarina, roj. Fale iz Sv. Pavla pri P. Dublšek Franc iz Polč. Gajšek Marija iz Celja. Smogavc Stanko iz Čadrama. Kerk Barbara, roj. Kolar iz Zabukovce. Terče Luka iz Celja. Kovačič Olga, roj. Jurko iz Celja. Florjan Marjeta iz Vranskega. Kotnik Cilka, roj. Košič iz Celja. Zupan Jožica iz Rim. Toplic. Eramita Franc iz Braslovč. Pavšner Franc iz Nove vasi.

V mozirskem okraju:

Hrastnik Marija iz Lepe njive. Bolha Hinko iz Mozirja. Deleja Ana v Mozirju. Petelinšek Marija v Mozirju. Hleb Rozalija iz Družmirja.

REPERTOAR LJUDSKEGA GLEDALIŠČA

Sobota 26. februarja ob 20. uri:
Afinogenov: **V TAJGI.** Igra v 3. dejanjih — Premiera. Režija in scena Valo Bratina.

Nedelja 27. februarja ob 15.30:
Afinogenov: **V tajgi.** Prva ponovitev. Dvig in prodaja vstopnic od 16. do 18. ure oziroma dve uri pred predstavo.

KINO METROPOL
od 26. II. do 2. III.
Sovjetski umetniški film
Čakaj me

od 3. III. do 10. III.
Nemški umetniški film
Nekje v Berlinu

KINO DOM
od 25. II. do 28. II.
Sovjetski kulturni film
Pesem kolhoznih polja in Spomenik zahvalnosti

od 1. III. do 8. III.
Poljski umetniški film
Poslednja etapa

Kino »Udarnik« Velenje

dne 23. II. 1949
Sovjetski umetniški film
MIKLUHO MAKLAJ

dne 24. II. 1949
Sovjetski umetniški film
MIKLUHO MAKLAJ

dne 26. II. 1949
Sovjetski umetniški film
OBVEŠČEVALEC

dne 27. II. 1949
Sovjetski umetniški film
OBVEŠČEVALEC

KINO ŽALEC

Dne 26. febr. zaradi maškarade, v nedeljo dne 27. pa zaradi okrajne telovadne akademije ne predvaja

Sreda 2. marca
Četrtek 3. marca

sovjetski umetniški film
Jakob Sverdlov

Blagajna je odprta eno uro in pol pred predstavo

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Lojze Jurc — Telefon 7 — Celje, Prešernova 17 — Tiska Mohorjeva tiskarna